

EMEK YAYINLARI

DEMBİR DERGİSİ

Derleyen
Özkan Günal _ Emine Aytül Erol

Editor
Emine Aytül Erol

Tasarım
Özkan Günal

SAYI-18
Haziran 2016

Furkan

EMEK YAYINEVİ
Reyhan Mah. Cumhuriyet Cad. Doruk İşh. No: 150 D: 1B/38
Osmangazi BURSA
Tel: 0(224) 241 03 22

info@emekyayinevi.com
www.emekyayinevi.com

©2016 Emek Yayınevi

Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Ücretsizdir, parayla satılmaz.

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Nam-ı Dampertli Halil İbrahim Bakî Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetleriyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin on sekizinci sayısının konusu, Furkan...

Furkan, Hak ile Bâtılı birbirinden ayıran irfaniyettir. Görüş ve işitiş Muhammedî irfaniyete tabi değilse Bâtılı da Hakk'ı da göremez. Bâtılın içinde Hakk'a ait değerler bulunmasından dolayı Bâtılı Hak zanneder. Öncelikle Bâtılın ne olduğu anlaşılırsa Hakk'ın ne olduğu da onun zıttı olarak anlaşılabilir olur.

Bâtıl, boş, boşa giden, doğru olmayan, devamlı olmayan, hükümsüz olan, yok olan şeydir. Bâtıl, yapılmış olsa da, meydana bulursa da hiç bir hükmü ve geçerliliği olmayan şeyler hakkında kullanılır. Kur'an Bâtıl kelimesini bir kaç anlamda kullanmaktadır. Bâtıl, Hakk'ı örten bir perdenin adıdır. Ali İmran suresi 71 ayette bu gerçek,

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:
Dergimizin bu ayki konusu "Furkan" Kur'an-ı Kerim elliden fazla isimle zikredilmiştir ama en yaygın olarak kullanılanları Furkan, Kur'an ve Mushaf'tır. Kur'an'a hangi özelliğinden dolayı Furkan denilmiştir efendim?

Özkan Günal:

Furkan, Hak ile bätılı birbirinden ayıran anlamdadır. Bu sebeple Furkan kavramının içerisinde Hakk'ın kendisini anlattığı gerçeklik bilgisi bulunmaktadır. Hakk'ın gerçekliğinin ne olduğu bilinmeden Hak ile bätılın birbirinden ayrılması mümkün değildir. Bätılın içerisinde Hakk'a ait değerler bulunuyor olması bätılı Hak yapmaz. İşte bunu görebilmenin tek yolu Hakk'ın gerçekliğinin bilgisiyse Hakk'ı göreceğimizin oluşmuş olmasıdır.

AYIN KONUSU

Furkan...

FURKAN SURESİ.

1 - "Tebareke" ne yüce feyyazdır o ki, dünyaları uyarmak üzere kulu Muhammed'e, hakkı Bâtıldan ayırt eden Furkan'ı indirdi".

Tebareke: Her türlü bereketi getiren, yüce ve mübarek anlamına gelmektedir.

Feyyaz: Çok faydalı, çok verimli, feyiz, bereket ve bolluk veren anlamları taşımaktadır
Furkan: Hakkı Bâtıldan ayırt eden irfaniyet.

Sizden Gelenler

Furkan

Hakikat, yaratılmış olan halkiyet âleminde nefsimizi ilah edinerek yaşarken, bir meydana intisap ile idrakimize telkin edilen tevhit üzere yaşama gerçeğinin bizde tecelli etmesidir ki bu hakikat gerçeği, Furkan'ın bize okunmasıdır, Furkan, Hakk'ı bätıldan ayırt etmektedir. Furkan, Mürşidi Kamil'den tecelli eden güzel ahlak ile cem olan irfaniyettir. Güzel Sultan'ım bu hususta şöyle buyurmaktadır.

"Kur'an okumak, Allah'ı cümle fillerde, sıfatlarda, vücutlarda okuyarak Zat tecellisinde ölmezden evvel ölmek olup, Furkan'ı okumak ise yaratılışa sıfat tecellisi olarak cümle eşyaya ehil olup, yerinde sevmek ve yerinde kullanmak ve eşyada, Allah'ı eşyaya sabitlemeden seyran etmektir. Ancak o zaman Hak ile bätılı kavrar ve karıştırmadan yani Allah'ı kendimize nispet etmeden kulluk üzere bulunuruz."

MAKALE

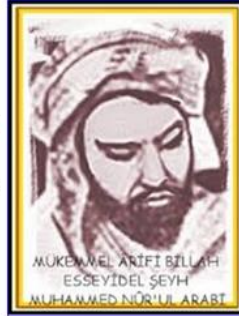
Seyyid Pir Muhammed Nurül Arabi Hazretleri

Innallâhe ve melâiketehu yusallüne aleyhi, yâ eyyuhâllezine âmenü sallü aleyhi ve sellimü teslimâ.

"Allahümme sallî âlä seyyidina Muhammedin ve âlä âli seyyidina Muhammed."

RİSALEYİ NOKTA-TÜL-BEYAN

On Dördüncü Bölüm.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

Innallâhe ve melâiketehu yusallüne aleyhi, yâ eyyuhâllezine âmenü sallü aleyhi ve sellimü teslimâ.

"Allahümme sallî âlä seyyidina Muhammedin ve âlä âli seyyidina Muhammed."

Kırk Beşinci Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Cenabı Allah Maide suresi 35 ayetinde,

BİTİM

Değerli okuyucu,
Emek Yayinevi, Dembir dergisinin 2016 yılı altıncı, toplam on sekizinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın Furkan'a olan bakışınıza katkısı olmuştur.

Furkan, Hak ile Bâtılı birbirinden ayırmak olup, bu ayırımı âleme farksız kendine farklı bakmak olan tevhidî bir görüş ve Kur'an'ı Kerimde, Nisa suresi 79 ayetinde, "Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindendir" denildiği gibi kendimizi Allah'ın insan tanımına girmeyecek görüşten, işitişten, zikirden, fikirden ve sevgiden muhafaza etmektir. Bätılın ne olduğunun Furkan ile bildirilmesi âlemde Bâtıl görüp o Bätılı Allah'ı zikretmek için değil, kendimizde mevcutsa arınmak içindir. Furkan, kulluk bilincidir ve kul tüm âlemi bütünlüğüyle kucaklarken, öpüp başının üstüne koyarken, kendisine ziynetlenen değer üzerine yaşayıp, nispet etmeyerek kendisini ilahlaştırmayıdır. "Biz sana Furkan'ı verdik" derken, seni Kendimizle ziynetledik, şimdi sen de ziynetimizi sahiplenip kendini Biz yapma kendinden Bizimle muhabbet et denilmektedir.

ALINTI BÖLÜMÜ

Bırakıp gitmek ne kadar kolaydır yaşam denen yolda, karşına çıkan zorlukları. Pes edip vaz geçmek, kapatıp gözlerini, görmezden gelmek kolay. Yokmuş gibi yapmak, umursanmamak, yanından geçip gitmek kendine zor gelenlerin. Bana göre değil.

Kul.
Acziyet, edep, erkân ve güzel ahlak üzere
Her yüzde Hakk'ı seyran edendir.
Hakk'ı kendisine nispet eden değil.

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

Furkan

7-173 Atalarımız daha önce şirk koşmuşlardı. Biz onlardan sonra gelen bir nesil idik, şimdi o Bâtıl yolu tutanların yaptıkları yüzünden bizi helâk mi edeceksin, demeyesiniz diye. 8-8 Ki, Hakk'ın Hak olduğunu tanıtsın ve Bätılı büsbütün yok etsin, varsın o günahkârlar istemesin. 3-71 Ey kitap ehli! Niçin Hakk'ı Bätıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

**Nam-ı Damperli,
Halil İbrahim Baki Hazretleri**

Âşıklık yolundaki tüm canlara selam olsun...

*Halil nazar eyle her an
Aşikârdır yüce sultan
Sırrullah'a şahit olan
Bizden size selam olsun*

EDİTÖRDEN

Ey Kamil'an, Ey Arif'an, Ey Aşık'an, Ey Derviş'an, Ey Sadık'an, Ey Muhib'ban.

Bu dergi Nam-ı Damperli Halil İbrahim Baki Hz'nin gönlünden, gönlümüze ektiği mana zevklerinin, yine O'nun hizmetiyle yeşerip zuhura gelişindeki anlatımları içermektedir. Dergimizin on sekizinci sayısının konusu, **Furkan**...

Furkan, Hak ile Bâtılı birbirinden ayıran irfaniyettir. Görüş ve işitiş Muhammedî irfaniyete tabi değilse Bâtılı da Hakk'ı da göremez. Bâtılın içinde Hakk'a ait değerler bulunmasından dolayı Bâtılı Hak zanneder. Öncelikle Bâtılın ne olduğu anlaşılırsa Hakk'ın ne olduğu da onun zıttı olarak anlaşılabilir olur.

Bâtıl, boş, boşa giden, doğru olmayan, devamlı olmayan, hükümsüz olan, yok olan şeydir. Bâtıl, yapılmış olsa da, meydana bulunsa da hiç bir hükmü ve geçerliliği olmayan şeyler hakkında kullanılır. Kur'an Bâtıl kelimesini bir kaç anlamda kullanmaktadır. Bâtıl, Hakk'ı örten bir perdenin adıdır. Ali İmran suresi 71 ayette bu gerçek,

Ey kitap Ehli, neden Hakk'ı Bâtıl ile örtüyor ve siz de bildiğiniz halde Hakk'ı gizliyorsunuz?

denilerek ifade edilmektedir. Fussilet suresi 42 ayeti kerimede,

Bâtıl, Hakk'ın, yani Allah'tan gelen doğrunun karşıtı olan yanlış ve geçersiz inançlardır.

denilirken, Lokman suresi 30 ayette,

İşte böyle, hiç şüphesiz Allah, O, Hak olandır ve hiç şüphesiz O'nun dışında tapmakta oldukları ise Bâtıldır.

denilerek Bâtılı, Hakk'ın ilahlığını sahiplenerek kendimizi ilahlaştırarak şirki yaşamak ve bu halimizi doğru görüp geçersiz bir inancı taşımakla Hakk'ın gerçekliğini kendi zannımızla örtmek olarak anlatılmaktadır.

Kur'an, Hak kelimesini Allah için kullanmaktadır. Çünkü Allah mutlak gerçektir, mutlak varlıktır, varlığı değişmeyen ve ebedidir. O'nun dini İslâm'dır, temeli vardır, gerçektir ve kalıcı olandır. Allah mutlak Hak'tır. O kendi varlığı ile vardır ve her şeyin yaratıcısıdır. Allah kendisinden ayrı ikinci bir varlık yaratmamıştır, yarattığı ile yani kendi sıfatları ile yaratılmışlığa çıkmıştır. Bu sebeple her neye bakıyorsak, kendimiz de dâhil, aslında Hakk'a bakıyoruz ama Hakk'ı görmek yerine zannımızı görüyoruz. İşte bu Hakk'ı Bâtılı örtmektir. Hakk'ın dışındaki her şey Hak ile vardılar. Kendi başlarına bir varlıkları ve bir gerçeklikleri yoktur. Bu anlamda, onlara gayrılık anlamı vererek gerçeği perdelemek Bâtıldır çünkü görünenler görünürlüktür ve fanidir yani mutlak gerçek değildirler ve varlıklarının tek başına bir hükmü yoktur. Allah bilinme muradıyla bilinecek olma özelliğini şahadet âleminde ispata getirince Hak olarak görünür olmuştur. Bu sebeple yeri ve gökleri Hak olarak yaratmıştır. Bütün varlıkları Hak olan kendisinin delilleri yaptı. İnsan, kendisine ve yaratılmışlığa Muhammedî irfaniyet olan Furkan'la yani basiretle bakıp, idrak ederse Allah'ın insan dediklerinden olabilir ki bu da tevhit eri olmaktır. Bâtıl, zandan oluşandır ve yok olmaya, dağılmaya, silinip gitmeye mahkûmdur. Hakk'ın karşısında tutunamaz. Köksüz, temelsiz ve doğru olmayan Bâtıldan yani kendimize müstakil varlık vermek olan gerçek şirkten, Furkan olmadan arınamayız çünkü şirki tevhit zannetmeye devam ederiz ki Mürşid-i Kamil Furkan oluşuyla farzdır.

Aşk u niyazlarımla

**Aşk narına yanmayan ummanlara dalmayan
Cemaline varmayan gerçek nedir bilir mi?**

**Her gün işleri isyan düşünmezler hiçbir an
Görünse bile sultan gerçek nedir bilir mi?**

**Dünyadaki şu sevda Kible olmuştur eşya
Derdine bu mu deva? Gerçek nedir bilir mi?**

**Demey ki nereden geldim, orada ne söz verdim,
Burada neye erdim? Gerçek nedir bilir mi?**

**İkrarından döndüler Hak'tan gayrı gördüler
Bunlar hepsi öldüler gerçek nedir bilir mi?**

**Toprak olup bedeni bırakır hep seveni
Sonra başa geleni gerçek nedir bilir mi?**

**Bilişmeyen burada masivanın yolunda
Ah edermiş sonunda gerçek nedir bilir mi?**

**Kalan gurbet elinde teşviş olur dilinde
Zahir İbrahim'inde gerçek nedir bilir mi?**

**Bilgiyi görmekle şehadet etmek
Mutlak şehadetle zevkine ermek
İdrak gözümüzü gören eylemek
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**İlim denizinin kıyılarına
Gelip gezinirsin dil sandalıyla
Dalmak ister isen Hak seyranına
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**İşitmek inanıp kabul etmektir
Eskiyi bırakıp terk eylemektir
İman yüzümüzü Hakk'a dönmektir
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**Bizleri ben yapan anlayışlardan
İkilikte tutan yaşantımızdan
Yok, olunmaz asla Hakk'a varmadan
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**Kalbin açıklığına bilmek yetmiyor
Bilgide kalmakla karın doymuyor
Hale dönüşmeden Hak edilmiyor
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

**Halil açtı sana gönül kapısın
Açılan kapıyla kalmamalısın
Fakir yanıp Hak'ta Hak olmalısın
Gönül'e girmekle mümkündür ancak.**

AYIN KONUSU

Furkan...

FURKAN SURESİ.

1 - "Tebareke" ne yüce feyyazdır o ki, dünyaları uyarmak üzere kulu Muhammed'e, hakkı Bâtıldan ayırt eden Furkan'ı indirdi"

Tebareke: Her türlü bereketi getiren, yüce ve mübarek anlamına gelmektedir.

Feyyaz: Çok faydalı, çok verimli, feyiz, bereket ve bolluk veren anlamları taşımaktadır

Furkan: Hakkı Bâtıldan ayırt eden irfaniyet.

Cenabı Allah, Rahmet ve merhamet sahibi, Bağışlamayı seven ve hoşgörüsü sonsuz olan yaratıcıdır. O, mübarek olarak en hayırlı olan, Feyyaz olarak da bereket, bolluk timsalidir. Resulü Muhammedî, Hakk'ı, Bâtıldan, doğru ile yanlış ayırt edecek irfaniyeti sunup, bu irfaniyet ile kulu ve resulü Muhammed olarak tecelli edendir. Ayeti kerimede, Furkan'ı indirdik ibaresi, Cenabı Allah tarafından, Hakk'ı Bâtıldan ayırt edebilecek idrakin öğretilerek, irfaniyet ile tecelli ediyor olmasını anlatmak içindir. Mübareklerden olmak yani hayırlılardan olmak en büyük nimettir, en büyük bolluk ve zenginliktir. İşte bu zenginliğe ulaşabilmek için hayırlılardan olmak, hayırlılardan olmak için ise, Muhammedî irfaniyet ile tecelli eden Cenabı Allah'ın yolunda sadakat ile yürüyüp, insanlığa ulaşmak gerekir. Bu yol, Muhammedî Ahlak ile oluşan Muhammedî irfaniyetin olduğu Hakikat yoludur. Muhammedî irfaniyet örtüsü olan Mürşid-i Kamil meydanına dâhil olmak ile başlanan, esfelden âläya yapılan, canlı mahlûk olmaktan insan olmaya yapılan yolculuk olup, sadakat ile adım adım sabrederek yürünülecek bir yoldur. Halk'tan Hakk'a uruç etmek neticesinde, Peygamber efendimizin hadisinde, "Namaz müminin miracıdır" diyerek belirttiği namazın kılındığı yoldur. Bunun için öncelikle Mürşid-i Kamil'e intisap gereklidir.

2 – "O öyle bir ilâhtır ki, göklerin ve yerin hükümranlığı kendisindedir. O hiç çocuk edinmedi, hükümranlıkta ortağı yoktur. O, her şeyi yaratıp bir ölçüye göre düzenleyerek takdir etmiştir"

"O öyle bir ilahtır ki, kendisinden gayrı, övülecek, zikredilecek, güvenilecek, sevilecek ve muhabbet edilecek yoktur. Kendisinden gayrı tecelli eden yoktur. Kendisinden gayrı varlık yoktur. Göklerin ve yerin yani, sıfat olan idrak ile fiil olan nefsin yaratıcısı olup, nefislerden zahir olup, o nefisle sıfat olarak işleyen bizzat kendisidir. Cenabı Allah'ın tenzihliği, yarattığıyla şahadet âlemine suret giyerek çıkışı olan teşbihliğiyle hükümsüz kalmaz. Allah'ın teşbihe yaratılan eşya ile çıkışında, yaratılmışlığa ait olan fanilik ve ihtiyaçlığı Allah ile tevhit edemeyiz. Her oluşum O'nun şan alışı olup, her tecelli bir yüzüdür ve her tecelli hikmet tahtından en güzeli olarak işini işler."

Bizler, yaratılmış olan halkiyette ve dahi kendimizde hem nefis hem de ruh olarak tecellide olanın, Allah'ın zatının, sıfat olarak zuhura çıkışı ve sıfatların fiil ile tecelli edişi olduğunu idrak ederek, cümle varlıklarda var olanın Cenabı Allah olduğunu görmeliyiz. Bu görüş Tevhit üzere olmalıdır. İşte bu görüş

Furkan'ı okumaktır. Bu görüş irfaniyet görüşü olup, anlayışın değişmesi gereklidir. Gören, göz değildir göz görme sıfatının aracıdır. Göz aracı ile gören görme sıfatıdır ve sıfatların kendilerine ait iradeleri yoktur, sıfatlar anlayışa tabi olarak çalışırlar. Anlayışımız hangi yönde ise onu görürüz. Anlayışımız Hak yönüne dönükse kiblesinde Hak varsa Hak görür, Bâtıla dönükse ve kiblesinde nefis-i emmare varsa nefsimizi görürüz. Anlayışımızın değişmesi için sahiplendiğimiz anlayışımızdan arınmalıyız.

Arınma sonucunda kendimizde âlâ olan anlayışın oluşması gerekir ki bu değişime, eski nakıs olan zan anlayışımızın hükümsüz kalması yani ölmezden evvel ölmek denilmektedir. Kişi kendi zan varlığını Allah'ta yok ettiğinde, üzerindeki mahlûk sıfatlar hükümsüz kalır yerine âlâ olan Rahmanî sıfatlar ile âlâ olan anlayış oluşur. Nefsi, eski anlayışına göre perde iken şimdi, Hakk'ın görüldüğü mekân olmuştur. Zaten bu hep böyle idi de bizler tecellide kendimizi görüyorduk, aslımızdan uzaktık, aslımıza dönmüş olduk. Şimdi, geldiğimiz irfaniyet boyutunda cümle eşyada Allah'ı görürken, tevhit görüşü ile yaratılanın Allah olmadığını, Allah'ın görüldüğü elbise ya da ayna olduğunu göz ardı etmeden, yaratılmışlığın yaratılma hikmeti gereği olarak, ihtiyaç sahibi olduğunu ama Allah'ın ihtiyaç sahibi olamayacağı farkını bırakmadan bulunmalıyız.

3 - Kâfirler, O'nu bırakıp bir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine ne zarar ve ne de fayda verebilen; öldürmeye, diriltmeye ve ölümden sonra tekrar canlandırmaya güçleri yetmeyen tanrılar edindiler.

Kâfirler, eksik ve noksanlıklarla dolu olup, ihtiyaç sahibi gelip geçici olan nefislerini, severek, zikrederek ilah edinirler. Bu şirktir, varlık nimetine nankörlüktür. Nimete nankörlük eden kâfirler, gerçeği örtenlerdir. Hakk'ı bırakıp, kendilerine gayrı ilah edinenler, yanılı içerisindedir. Oysa ilah edindikleri de, Hakk'ın tecelligahı yaratılmış olana, kendi zanlarına göre verdikleri Hak'tan ayrı müstakil varlıklardır ki buda kendi zanları ile besledikleri ve varlığını zulmanî sıfatlar ile ispat ettikleri nefis-i emmareleridir. Yaratılmış olan, yaratıcı olanın iradesinin dışında ne yapabilir. Onların kendi varlıkları dahi fena olucudur ve ihtiyaç sahibidir. Yalnız Cenabı Allah bâkidir ve noksanlığı yoktur. Kâfirler, Hakk'ın tecellisini, o tecellide kendi nefislerini görüp, zan ile örtenlerdir. İnsan, varlığını dediği ve bu varlığı oluşturan sıfatlarda tecelli edenin, görünen ve hüküm sahibi olanın nefis olduğu zannı ile bulunuyorsa zannı, tecellide olan Hakk'ı görmesine mani olan perdedir. Nefsini ilah olarak edinmiştir. Bu sebeple de, şirk içerisinde, ikilikte yaşıyor. Oysa nefis fani olucudur ve bu dünyada kalacaktır. Nefsin esaretinden, nefse ait mahlûk sıfatlarından, hırs, gurur, kibir, haset, öfke, kıskançlık gibi hasletlerden arınarak, kurtulamayanlar, kendilerine zulmedenler olup, gerçek ile baş başa kaldıklarında yanıldıklarını anlayacaklardır. Kendi ikiliğimizde bulunduğumuz sürece nefsimizi aslımızdan ayrı görüp nefsimiz ile hakikati örten olmaya, kâfir olmaya devam edeceğiz. Kâfirlikten kurtulmanın yolu ise, İlahi Aşk'ı kendimizde doğurup, Aşk ile yöğrularak, Aşk'ın haline bürünmektir.

4 - İnkâr edenler: "Bu Kuran Muhammed'in uydurmasıdır, ona başka bir topluluk yardım etmiştir" diyerek haksız ve asılsız bir söz uydurdular.

İnkâr edenler, kendilerine açılan hakikatleri kabul etmeyenler, olması gereken doğruların muhabbetçisini kabul etmeyenler, doğru ve yanlış fark ettirip, kendilerine yanlış yolda olduklarını gösterene tabi olmayıp, benimsedikleri yanlışlığa tutunup, doğruyu da küfür olarak yorumlayanlar, tüm bu ilmi ve sunulan irfaniyeti uydurma zannı ile bulunanlardır. Bizler, doğduğumuzdan itibaren benimsediğimiz ve sürekli olarak öğretti ile gelmiş olanlara göre yaşantımızı düzenler ve bunlara körü körüne bağlarız. Bu

yaşam şekli alışkanlığımız olup değişmesi fikrini dahi kabul edemeyiz çünkü bu yaşam ve bilgiler ile kendimize varlık vermiş ve bu varlığı ispat için enerjimizi ve zamanımızı harcamışızdır. İçinde bulunduğumuz hal, Tevhit üzere ikilik olan şirk olsa bile, zannî varlığımız küfür olsa bile bunun şirk olduğunun bilincinde değildik. Böyle gördük, böyle duyduk ve böyle öğretildi bize. Yanlış olsaydı çoğunluk bu hal üzere olmazdı fikriyle bulunuyoruz. Bu sabit fikirlilik olup, sunulanları dinlemek, anlamaya çalışmak ve düşünüp kanaat sahibi olmak insanlığımızın gereğidir. Ya biz yanlış isek, nefse uyup ve inat edersek, inkârcılardan oluruz.

5 - "Kur'an öncekilerin masallarındır; başkalarına yazdırmış da sabah akşam kendisine okunmaktadır" dediler.

Kur'an bizden önceki toplumlarda da yaşamış olan bazı insanların uydurmasıdır. Tüm bu uydurulanlar şimdi tekrar edilmektedir dediler. Toplum kanaatinde, bir yanlış ne kadar çok tekrar edilirse o yanlış zamanla doğruya dönüşür, gerçekte doğru olanlar yanlış olarak yorumlanmaya başlar. Hatta bu o kadar ileri boyuta gider ki, gerçekleri açıklayanlar yalancılıkla suçlanarak sahtekâr ilan edilip, fitne olarak görülür. Nefs-i emmareye tabi aklımız, nefsin istemediği, hoşuna gitmeyen bir oluşum ve muhabbetle karşılıınca savunmaya geçer, yetersiz kaldığı yerde, nefsin zan yürütme tembelliğine düşüp en kolay yol olan inkârı seçip, kendisinde kusur olduğunu kabul etmemek için kusuru da karşı tarafa yükler. Sunulan doğruları inkâr eder. Bunlar şöyle, bunlar böyle, anlatılanlar uydurmadır hatta geçmişte de böyleydi gibi yakıştırmalar ile sindirmeye çalışır. Anlayamadığımız bir şeyle karşılaştığımızda, peşin hüküm vermemek, afak ve enfüste araştırıp sonuca vararak değerlendirmek, bizi iman sahibi yapar.

6 - Ey Muhammed! De ki: "Onu, göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, merhamet edendir."

De ki, bu irfaniyet size, sizi ruh ve nefis olarak yaratmış, sizden sizinle zahir olarak tecelli eden Hakk'ı anlatmaktadır. Bu anlatılanlar Hakk'ın delilidir ve Hak tüm kâinatın varlığının varidatıdır. Hepiniz Hak ile varsınız. Nefsinizi ilah edinip, kendinizi görmekten arının kendinizde Hakk'ı görün, sizler en büyük küfür olan şirk içerisinde yaşıyorsunuz. Nefs-i emmarenizden arınma yoluna girip, kendinizi değil Allah'ı zikredin ve tövbe edenlerden, zannınızdan arınanlardan olun. Allah kendisinde fena bulanı kendisiyle değerli kılar.

7 - Şöyle dediler: "Bu ne biçim peygamber ki, yemek yer, sokaklarda gezer? Ona, beraberinde bulunup uyaran bir melek indirilseydi ya!"

İnkârcılar kendilerini haklı göstermek için şöyle derler, Bu ne biçim uyarıcıdır ki insanda tecelli edenin Hak olduğunu söylüyor ve bize yanlış yolda olduğumuzu doğrunun hakikatini, muhabbetiyle kendi gösterdiği olduğunu söylüyor ama bizim gibi oda beşer ve bizimle aynı ihtiyaçlara sahip bu nasıl bir çelişki. Bizim inandığımız ve olmazsa olmazların ve bize göre olan doğruların hiç birisi kendisinde görünmüyor ama kendince bizi doğru yola çağırıyor. Madem öyle o halde kendisi Hakk'ın tecellisi o zaman yaşantısı ve beşeriyeti bizim gibi olmamalıdır. İşte bizler, kendimiz için geçerli olan, bize göre olan doğrular ile kıyas yaparak, şartlanmışlığımızla bakarsak ve ölçülerimiz ile akıl terazimizi devrede tutarak anlatılanları dinlersek, asla gerçekleri, doğruları göremeyiz, işitemeyiz. Anlatılanlar doğru biz yanlışta iken bile, yanlış doğru olarak bildiğimiz için yine kendimize göre değerlendirip hüküm veririz. Sunulan doğruları kabul edip doğru yola girmek yerine içinde bulunduğumuz yanlışlığa devam ederiz.

8 - "Yahut kendisine bir hazine verilseydi veya besleneceği bir bahçe olsaydı ya!" Bu zalimler, inananlara "Siz sadece büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz" dediler.

Nefsine tabi akıl sahipleri için en büyük değer olan, zenginlik ve dünyada lüks bir yaşam içinde olmak, en doğrudur, en âlâdır, en güzeldir. Eğer sen doğru olan isen o zaman senin dünya zenginliğinin olurdu. Bütün ihtiyaçlarını, tüm istediklerini yapabilecek kudretin olurdu. Şimdi ben yanlışsam ki değilim çünkü bu zenginlik bende var sende yok, sen doğruysan sende olmalı bende olmamalıydı. O zaman siz söyleyin kim doğru yolda, uymayın, kanmayın anlatılanlara, bunlar yanlış olmalıdır dediler. Bizler de kendi değer yargılarımızla bakıp, karşı tarafı yanlış olarak görürüz çünkü bizim doğrularımıza uymuyordur.

Eğer biz nefsimizle bulunduğumuz için şirk ve küfürdeyse ve dediğin gibi sen tevhit üzereysen, o zaman sen şöyle, şöyle olmalıydın diye yine kendi zannımızı ortaya çıkartarak kör ve sağır olmaya devam ederiz. Oysa Hak ile olan bu dünyada bizim gibi beşer olarak bulunur ve ihtiyacı kadarıyla yetinip hamt eder. Onlar, bizim gibi dünyanın gelip geçici sahte güzelliğine ve zenginliğine itibar etmezler, talep etmezler ve daima huzuru Hak'ta edep üzere tevazu ile bulunurlar.

9 - Ey Muhammed! Sana nasıl misaller getirdiklerine bir bak! Onlar sapmışlardır, yol bulamazlar.

Bizler hakikatleri anlatana karşı dinleyip araştırmak yerine zan ile savunma yapıp, kendimize göre doğru olanlar ile misaller verirken, verdiğimiz misaller de bizim bulunduğumuz hal üzere olacağından ve biz yanlış olan tarafta olduğumuzdan yanlış olacaktır. Doğru diye sıkı sıkıya sarıldığımız yanlışlar, iman diye tutduğumuz küfür üzerine olacaktır. Bizler nefis-i emmaremizin ilahlığında ısrarcı olur ve savunuruz, kendimizi haklı gördüğümüz tüm sebepleri yine kendimizi haklı çıkartmak için misal olarak kullanırız. Bu hal üzere olmaya, şirk içinde yaşamaya devam edersek asla hakikate varamayız.

10 - Öyle yücedir ki O, dilerse sana ondan daha iyisini, altından ırmaklar akan cennetler verir, sana köşkler de yapar.

Öyle yücedir ki Allah, yarattığı her şey üzerinde kanaat sahibidir ve mülk onun tasarrufundadır. Allah dilerse kendisine iman etmiş ve bu yolda nefesine ölümü tattırma sonucu nefislerini ruhlarına secde ettirmiş olanlara kendi Rahmanî sıfatlarıyla, kendisini ziynetlemenin yanında o inkâr edenlerin zannındaki gibi dünya zenginliği de verir. Kamil insan olan ziynetlenmişler, Allah ile bulduklarından aslında en büyük zenginliktedirler lakin bu zenginlik kör olanlar tarafından görülemez. Onlar hakikat imanında imanı kemal bulmuş, kendilerinden razı olunmuşlardır.

11 - Fakat onlar o saati de yalanladılar. Biz ise o saati yalanlayanlara çılgın alevli bir ateş hazırladık.

Fakat inkârcılar, inkârında ve küfründe körü körüne devam edenler, uyarıcının ölmezden evvel ölünüz ve nefsinizden arınıp şirkinizden arınmanız uyarısına uymadılar. Nefislerini ilah edinmiş olarak yaşarken, nefisleri için hizmet edip ömürlerini tüketirken, bir gün ömrün biteceğini ve metazori ölümün gerçekleşip kaçınılmaz olan sona ulaşacaklarını, cahilliklerinden dolayı görmezler, kendilerine zulmetmeye devam ederler, Bâtil üzere yaşarlar. İşte o gün gelince onları nefisleriyle baş başa bırakacağız. Onlar azabımıza uğrayacaklardır. İman edip Hakk'a varanlar ise Hak ile yaşarlar ve Hak ile olmaya devam edeceklerdir.

12 - Ki, cehennem ateşi uzak bir mesafeden kendilerine görününce, onun bir hışımlanmasını ve uğultusunu işitirler.

O inkârcılar, her ne kadar nefislerinin esaretinde nefislerinin kölesi olarak, nefislerini tatmin için, nefsin her istediğini yerine getirmek ve tüm taleplerine cevap vermek için her şeyi yapmayı göze alarak, zulmanî sıfatların hüküm sürdüğü canlı bir mahlûk olarak yaşarlar ve bu yaşam tarzını benimseyip, doğru olarak görürler. Zan ile örttükleri içlerindeki asıl olan ve Hakk'ı talep eden özleri, vicdan olarak onları rahatsız eder ve o kâfirlere buldukları halin, nefsin gösterdiği gibi cennet değil, aslında cehennem olduğunu anımsatır. Uyarıcı tecelligah olan Muhammedî irfaniyet onların vicdanlarına, gittikleri yolun sonunu muhabbeti ile gösterir. İşte onlar bu uyarıyı dikkate almayıp, nefislerini ilah edinenlerin varacağı son cehennemdir.

13 - Elleri boyunlarına bağılı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman da, oracıkta yok olmayı isterler.

Yaptıkları işler o inkârcıların, o Bâtil yolda sapmış olanların varlıklarının, şirk içerisinde, küfür ve delalet üzere olduğunun göstergesidir. Onlar bu nefsanî sıfatların içerisine kapanmışlardır. Yaptıkları her ne olursa olsun, akılları nefs-i emmareye tabi olduğu için doğru ve güzel gelmektedir. Kendi akılları kendilerine dar bir hücre gibidir. İşte onların bu hücreleri kendi azap mekânları olacaktır. Asıl Hak olanı metazori olarak görünce, kendilerini Bâtil olarak bulduklarını kavrayacaklar ve pişmanlıkları onların kendi kazandıkları zulüm olacaktır. Orada o anda yok olmayı, nefsini ilah olarak görüp putlaştırdıkları ve nefsine hizmet ettikleri yaşantıyı yaşamamış olmayı isteyeceklerdir. Bizler, kaçınılmaz olan bu sona varmadan, uyarıcı esması olan zatlara itibar edip, ölmezden evvel bu dünyada ölüp, Hakka layık kullardan olmalıyız. Hak ile Bâtili öğrenip, ayırt edip, Hak ile yaşayarak Furkan'ı okuyanlardan olmalıyız.

14 - Onlara şöyle denilir, bu gün bir yok olmayı değil, nice yok olmaları isteyin!

İşte, gerçekleri fark edip, yaşantısının Bâtil üzere olduğunu görüp, pişmanlık içerisinde, küfür olan yaşantısını hiç yaşamamış olmayı isteyenler, bir kere değil, tam yok olmayı isteyin, isteğinizde samimi olun ve yokluğu terk etmeyin. Yokluk, nefsinizden arındığınız, zulmanî sıfatlardan kurtulduğunuz yerdir. Allah'ta yok olan, Rahmaniyet ile var olur.

15 - De ki: Bu mu daha iyi, yoksa takva sahiplerine vaat olunan ebedilik cenneti mi? Çünkü orası, onlar için bir mükâfattır ve bir varış yeridir.

De ki, sizin doğru diye bildiğiniz yanlış mı, Hak diye bildiğiniz Bâtil mi, daha iyi hangi yaşam şekli size gerçekte cennettir? Nefs-i emmarenin cenneti sahtedir ve fanidir. Nefs sizi ziyana, küfre davet eder. Nefsin davetine uyanlar kendilerine zulmedenlerdir. Oysa Hak sizi kendisine davet eder ve asıl kurtuluş, asıl doğru olan Haktır. Hak ile yaşamak, insanca, ahlak üzerine yaşamaktır ve huzuru Hak'ta daim bulunmaktır. Allah'ın rızasını kazanmaktır. Allah'ın rızasını kazanmış olmaktan, imanın kabul edilmiş olmasından daha ala ne olabilir. Bu uğurda yaşayıp, sabır ile sadakat ile Hak yolunda yürüyüp, Allah'ta yok olanlar, Allah'ın güzelliğiyle güzelleşirler.

16 - Onlar için orada ne isterlerse var, hem orada ebedî kalacaklar. Çünkü bu Rabbinden yerine getirilmesi istenen bir vaattir.

Onlar ki, Allah'ın güzelliğiyle güzelleşenler, onlar ki, Allah ile şeref bulanlar. Onlar Hakk'a varmış olanlar, onlar Cemal-i yâre ulaşanlar. Onlara doyumsuz bir Cemal ve Cemalin cezbesi vardır. Onlar bu cemal cezbesinde daimi kalacak olanlardır. Bu Rabbin vaadidir. Onlar, kendilerini zikretmeyi terk edip Allah'ı zikrederek, zikirlerinin tecellisine erenlerdir. Onlar, Bâtil olana yüz çevirip, Hak olana yüzlerini dönüp Hakk'a secde edenlerdir.

17 - Hele o gün Rabbin onları Allah'tan başka taptıkları şeylerle toplar da, der ki: "Siz mi saptırdınız şu kullarımı, yoksa kendileri mi yolu kaybettiler?"

Varlığımız bir bütüne verilen isimdir ve bu bütünü oluşturan unsurlar vardır. Bu unsurlar, dünyadan olan dünyalıkların yanında temelde, işlerimiz, sıfatlarımız ve vücudumuzdur. Bunlara tapmak, bunlar ile tecellide nefsimizi görüp, nefsimize göre hizmet etmektir. Oysa tüm bunlar kendi iradeleri olmayan sıfatlardır.

Görmek, duymak, konuşmak, istemek, bilgi, güç ve hayat ile bizden zahir olan işler ve vücudumuz tümü anlayışımıza tabidir ve anlayışımız hangi yönde ise oraya hizmet ederler. Elin yaptığı işten o eli kullanarak o işi yapan mesuldür. Bizden görünen Bâtıl işler bizim Bâtıla meyledişimizdir ve bunların hesabı bir gün muhakkak sorulacaktır.

18 - Onlar: "Sübhansın seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da senden başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar nimet verdin ki, sonunda seni anmayı unuttular ve helaki hak eden bir kavim oldular." derler.

Onlar, Hak'ta Hak ile olanlar, "Ya Rab sen sübhansın, her türlü noksanlıktan her türlü Bâtıldan münezzehsin, seni tenzih ederiz" derler bu zikir üzerine her yüzde Hakk'ı görüp, suretlere itibar etmeden, ihtiyaçlığı Allah ile tevhit etmeden bulunurlar. Onların nazarında eşya, Hakk'ın esma ve suret alışı olup, muhatapları Hak'tır. Onlar tekrardan nefislerine düşmezler. Onların nefisleri Ruhlarının zahiri görülür hali olmuştur. Eğer bu nimetin şükrünü, acziyet içerisinde bulunarak kendimizi tekrar zan ile var görüp tecelliye sahiplenmeden bulunarak yapmaz isek, verilen nimetin şükrünü yapmamış, nimeti zayi etmiş oluruz. İşte o zaman, Hakk'ı değil kendimizi ispat etmeye ve kendimizi yüceltmeye başlarız ki, bu helâkımıza neden olur. Kendi helâkımıza kendimiz gerçekleştirmiş oluruz.

19 - Bunun üzerine ötekilere hitaben şöyle denilir. İşte, taptıklarınız sizi söylediklerinizde yalancı çıkardılar. Artık ne azabımızı geri çevirebilir, ne de bir yardıma çare bulabilirsiniz ve içinizden kim zulmederse, ona büyük bir azap tattıracağız.

Bunun üzerine, ötekilerine, Hak ile Bâtılı ayırmadan nefisleri üzerine yaşayanlara hitaben şöyle denilir. İşte hizmet ettikleriniz, işte sevdikleriniz ve güvendikleriniz. Onların kendileri bir başına bir işi yapacak halleri yoktur. O sıfatlar siz hangi anlayışta iseniz onu istediğiniz için istenileni yaptılar. Şimdi kendinizle yüzleşin ve yaptıklarınızın mükâfatını alın. Sizin nispetiniz, sizi iman sahibi değil, imandan uzak tuttu. Hatta nefsiniz için yaptığımız ibadetler bile şirkinizi pekiştirdi. Kendinize zulmettiniz şimdi o zulüm misliyle devam edecektir.

20 - Resulüm! Biz senden evvel de peygamberleri başka türlü göndermedik. Şüphesiz onlar hem yemek yiyorlar, hem çarşılarda geziyorlardı sokaklarda yürüyorlardı. Sizin bir kısmınızı bir diğerine fitne kılmışızdır ki, bakalım sabredecek misiniz? Zira Rabbin her şeyi Hakk'ıyla görmektedir.

Hak dostları, Hak ile Bâtılı ayıran ve Bâtıldan arınıp Hak ile yaşayanlar, bu dünyada bizim gibi beşer olarak bulunurken, onlar da ihtiyaç sahibi iken, nefislerinden feragat edip sabrederek, ilim tahsiliyle, Allah'ı zikrederek bu irfanîyete ulaştılar ve yine bizimle birlikte bu dünyada yaşamaya devam ediyorlar. Onların suretinde bir değişim olmadı. Suret suretin zahiridir. Değişim anlayışlarında oldu. Anlayışları değiştiği için, anlayışları âlâ olan anlayışa döndüğü için, onlar halk arasında Hak ile bulunurlar, bizim suret gördüğümüzde bizim halk gördüğümüzde onlar Hakk'ı görürler çünkü Hak, halk ile zahirdedir. Bizim varlığım dediğimiz de, Hakk'ın halkiyetlenmesidir lakin biz tecellide Hakk'ı değil nefsimizi gördüğümüzden nefsimiz bize fitne olur.

21 - Bununla beraber, bize kavuşmayı ummayanlar "Bize ya melekler indirilmeliydi, ya da Rabbimizi görmeliydik" dediler. Ant olsun ki, doğrusu nefislerinde kendilerini büyük gördüler ve büyük azgınlık ettiler.

İnkârcılar, Allah'a bu dünyada kavuşmanın, Bâtılı terk edip Hak ile olmanın zorluğundan şikâyetçi olurken ve bu şikâyeti de Allah beni beşer olarak, nefisle yaratmış, nefsim olmasa ben bu Bâtıla yönelmezdim diyerek yine gerçeği kabul etmemektedirler. Unutulmamalıdır ki, bunu başaranlar da bizim gibi beşerdi ve onların nefisleri vardı. Biz nefsimiz olmasaydı tecellide nefsimizi görüp Bâtıla düşmez, tecellide Rabbi görüp Müminliğe erenlerden olurduk demek küfürdür. İnkârcılar, Bâtılı seçip, nefislerine müstakil varlık vermeyi sevip ve o zannî varlığı yüceltip azanlardan oldular.

22 - Melekleri görecekları gün, işte o gün, günahkârlara hiçbir sevinç haberi yoktur ve yasak yasak, diyeceklerdir.

Melekler, kendi cüzzi iradelerini külli iradeye tabi kılanlar ve kendilerinden tabi oldukları Rahmanın tüm güzelliği görünenlerdir. Melekler, Hak ile tecelli edince, nefsi emmaresine tabi olanlar karanlıklarıyla, Bâtıl yaşamlarının sonucu, gerçekte zulmaniyette olduklarını ve nispetlerinin onları felakete sürüklediklerini anlayanlar hüsranda olacaklar ve onlara sizin bu cehalet ile üzerinize sinmiş olan esfel olan mahlûk sıfatlar ile bulunarak doğru yolda yürümeniz asla mümkün değildir denilecek. Batakılıkta olanın gül bahçesindekiler gibi gül kokmaları mümkün değildir.

23 - Onların yaptıkları her bir iyi işi dikkate alırız, fakat onu saçılmış zerreler haline getiririz.

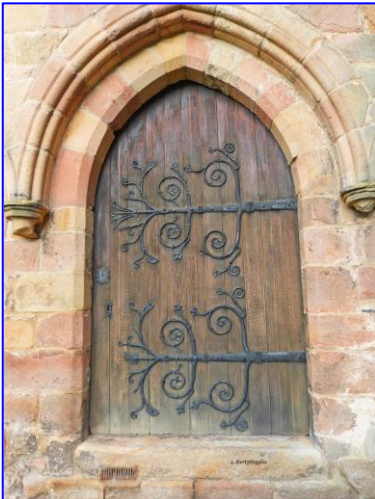
Allah rahmet ve merhamet sahibidir. Affı geniş, hoş görüsü sonsuzdur. O tövbe edenlerin, tövbesini kabul etmeyi sever. Bizler Onun tövbeleri kabul etmeyi seviyor olmasına sığınırız. O kadardır ki, Bâtıl olan şirk üzere bulunanların hatta bu halde ısrarcı olanların bile yaptıkları en küçük Rahmaniyete ait sıfat ile bir iş işlemelerinden hoşnut olur. Ama bu işleyiş, nispetimize tövbede daimi olmazsak sonucu yine hüsrandır.

24 - O gün cennetliklerin kalacakları yer çok iyi, dinlenecekleri yer pek güzeldir.

O gün gelince, dünyada iken Hak ile olanlar, yine Hak ile olacaklardır. Onlar için dünya ve ukba ayrımı yoktur. Onlar her daim huzuru Hak'ta, her daim cemal-i yar ile dirler. Onlar kendilerinden razı olunanlardır. Onların, Hak için feragat ettikleri nefsin talebi olan tüm dünya nimetlerinin kat ve kat fazlası mükâfat olarak verilecektir. En büyük mükâfat Allah Âşıkları içindir. Allah, kendisine Âşık olanlara maşuk olarak cemalini sunacaktır.

25 - O gün gökyüzü beyaz bulutlar halinde yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

O gün, Hak ile Bâtıl ayrılınca, Hak üzerine olanlar, Hakikat muhabbeti ile Muhammedî irfaniyet tecellisi olarak zahir olacaktır. Sözleri Hak, hali Hak, tavsiyeleri Hak ve sabır üzerine olacaktır. Onlar Bâtıl üzere yanlışlıklarda, esfelde, şirk içerisinde olanlara kendileri ile örnek teşkil ederek doğru yolu göstereceklerdir.

26 - İşte o gün gerçek hükümranlılık, çok merhametli olan Allah'ındır. Kâfirler için ise o, pek çetin bir gündür.

İşte o gün, zahiri ölüm gelince, Hak tüm gerçekliğiyle tecelli edince, mülkün sahibi olduğunu ispat edecektir. Şirk içerisinde olanlar, kendilerinin olmayan, sadece emanet olan varlıklarının aciziyetini kavradıklarında çok geç olacaktır ve son pişmanlık fayda etmeyecektir.

27 - O gün zalim kimse ellerini ısrıracak: "Eyvah!" diyecek, "keşke Peygamberin yanında bir yol tutsaydım!"

O gün, Hak ile Bâtil ayrılınca, Bâtili seçip, Bâtil üzerine yaşayan ve Hakk'ı inkâr edenler, acizyetlerini anlayıp, aslında küfür üzerine yaşadıklarını ve cehalet karanlığında zan ile bulduklarını fark edince, buldukları halin aslında nefs-i emmarenin gösterdiği gibi âlâ değil, zulmanîyet olduğunu görecekler ve yanılırları ayan beyan açığa çıkacaktır. Keşke gösterilen delillere uyup, Hak üzerine yaşasaydık diyecekler. Keşke, Hakikat yolunda esfelden alaya yolculuk yapsaydık da, kendimizi yüceltmek yerine Hakk'ı zikredip şirkimizden arınsaydık diyecekler.

28 - "Eyvah!" diyecek, "Keşke falancayı dost edinmeseydim"

Eyvahlar olsun bana. Anladım ama geç oldu. Keşke ah keşke nefsimin peşinden gitmeyip, nefsimi Hakk'a secde ettirseydim. Nispetlerimden arınsaydım, Allah'ta yok olup, kendi ikiliğimi tevhit etseydim diyecekler. Nefsin hoşuna giden ortamlarda değil, Hakk'ın istediği ortamlarda, Hak yolcularıyla beraber olsaydım diyecekler.

29 - Çünkü zikir bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı yapayalnız ve yardımcısız bırakmaktadır.

Oysa bana uyarıcı gelmişti ve kendi nefsimi değil Allah'ı zikredip, nefsimi değil Allah'a kulluk etmem gerektiğini, bulunduğum yaşamın Hak değil Bâtil olduğunu, şirk ettiğimi göstermişti. Ama benim nefsimle olmak ve onun her isteğini yerine getirmek hoşuma gitmişti. Bak, nefsim dünyadan dünya için yaratıldığından dolayı yine dünyada kalacak ve ben kendim diye zannettiğim nefsim değilmişim, kendimle baş başa kalacağım.

30 - Peygamber dedi ki: "Ey Rabbim! Kavmim, bu Kur'an'ı terkedilmiş bir şey yerinde tuttular."

Peygamber, uyarıcılar ve hakikati hatırlatıp doğru yolu gösterenler, Muhammedî irfaniyet tecellileri ile Kâbe'nin bu günkü örtüsü diyecek ki, Bâtili yaşayanlar kendilerine anlatılan doğru yolu gösterici ve senin varlığının deli olan muhabbetullahı, yine kendi zanlarına göre yok saydılar. Anlatılan Hakikatleri hiçe saydılar, itibar etmediler.

31 - Resulüm! Ve işte biz böyle her peygamber için günahkârlardan bir düşman yapmışızdır. Bununla beraber hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

Resulüm, Hak ve hakikatten yana olup, Hakk'ı ve sabrı tavsiye eden, kelamıyla da, haliyle de, doğruyu gösteren. Biz, gösterilen doğruyu kabul etmeyenlerin, kendi şirklerinde ısrarcı olanların anlayışlarını sınırladık ve onları Hakk'a karşı kör ve sağır eyledik. Onların bu hali kendi seçimleri olup, sana düşmanlık yapmaları yine kendilerine göre doğruyu yaptıklarını zannetmeleridir. Sen sabırlı ol ve Hakk'a sığın. Rabbin sana yeter.

32 - Yine o inkâr edenler dediler ki: "O Kur'an ona, hepsi birden indirilseydi ya"! Biz onu senin kalbine içice yerleştirmek için böyle parça parça indirdik ve onu tane tane ayırarak okuduk.

Yine o inkâr edenler, Bâtili seçenler ve nefs-i emmarenin kulu olanlar. O Kur'an hepsi birden indirilseydi ya diyecekler. Tüm bu hakikat ayan beyan gösterilirse iman ederiz diyecekler. Oysa iman etmeden hikmeti görülmez. Hakikatler, idraklere kademe kademe sunulur ve beraberinde anlayış gelir. Her anlayış, keşif âlemini açar ve keşif âlemi de hayreti beraberinde getirir. Hakikatlerin talibi, sana sunulanları anla ve yaşantında uygula ki tecellisine varasın.

33 - Hem onlar, sana karşı herhangi bir mesel ile gelmezler ki, biz sana onun karşılığında doğrusunu ve tefsirin daha güzelini getirmiş olmayalım.

O inkârcılar senin idraklere sunduğun hakikatler karşısında, kendilerinde bulunmadığından dolayı aynı güzellikte çıkamazlar. Onların her sunduğu yine kendi cehalet karanlığından olduğundan karartıdır. Sen güneş gibi olan Hak doğruları ile yüz gösterince karanlık kalmaz. Bizim güzelliğimizin üstünde güzellik ve güzelliğimizde son yoktur. Bizimle olan güzelliğimizden, ışığımızdan istifade eder.

34 - O yüzleri üstü cehenneme toplanacaklar var ya! İşte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

O esfel sıfatları üzerine yaşayanlar ve zulmedenler, nefislerine müstakil varlık verip, ikiliklerinde bulunarak şirk edenler. Onlar kendilerine zulmetmeyi sevenler. Onlar zulümleri üzerinde daimi olacaklar. Onların hali, yaşam şekilleri gerçek güzellikten uzak, doğrulardan uzak, azap içinde geçecektir.

35 – Ant olsun ki Musa'ya kitap verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

Ant olsun ki, Musa'ya kitap verdik. Ona doğruyu gösterdik, ona yanlışı da gösterdik ve onu yanlış üzere olanları görüp doğruya davet etmesi için görevlendirdik. Kardeşi Harun'u da ona, anlatılanlara iman edip, yaşantısında uygulayarak Bâtıldan Hakk'a yönelmenin hali olarak yardımcı kıldık.

36 - "Haydi, Ayetlerimizi yalan sayan o kavme gidin" dedik. Sonunda yola gelmediklerinden dolayı onları yerle bir ettik.

Haydi, Bâtılı, yanlışı, küfrü, şirki doğrulara, Hakk'a, tevhit üzere olmaya karşı seçip, bu hal üzere yaşayanlara yaptıklarının hatlı olduğunu anlatın ve doğrusunu gösterin diye uyarıcı olarak gönderdik. Onlar kendi yanlışlarını doğru bilip bu yanlışta ısrarcı oldular. Sonunda Hakk'a dönmeyip nefisleri ile olduklarından dolayı, onları nefsin esaretinde kalmak istemelerine karşı rahmetimizden esirgedik.

37 - Nuh kavmine gelince, Peygamberleri yalancılıkla itham ettiklerinde, onları suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Biz zalimler için acıklı bir azap hazırlamışızdır.

Nuh kavime gelince, onlarda aynı hatayı seçtiler bu uyarıcıya rağmen hatalarında sabit kalıp, Hakk'a kulluk etmediler. Gösterilen doğruyu yanlış olarak kabul edip, kendi yanlışlarında, zanlarında kaldılar. Kendi cehaletlerinde, nefsin mahlûk sıfatlarında insanlığa eremeden, hayvandan da aşağıda ömürleri zayi oldu. Onlara azabımız ulaştı da zalimliklerinin bedelini aldılar.

38 - Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha birçok nesilleri de.

Birçok kavmi buna delil olarak gösteririz. Oysa Allah hepsine doğru yolu, Hakk'ı göstermiştir. Hepsine Hakk'ı ve sabrı tavsiye eden uyarıcı esması ile tecelli etmiştir. Ama inkârcılar, Bâtılda olmayı talep edenler bu uyarıları kabul etmeyerek, kendilerini yine kendileri zulme sokmuşlardır.

39 - Onların her birine misaller getirdik; ama öğüt almadıkları için hepsini kırdık geçirdik.

Onlara Hakk'ı anlayacakları şekilde kendi anlayışları doğrultusunda muhabbet ettik. Verdiğimiz misaller kendi devirlerinde, gözleri ile görüp akılları ile kavrayacakları şekilde olmuştur. Ama onlar, nefse tabi aklın körlüğünde kalmayı seçip, cehalet ve şirk içerisinde canlı mahlûk olarak yaşamayı seçtiklerinden dolayı, talep ettiklerini onlara verdik. Bu sebeple kendimizden uzaklaştırdık.

40 - Resulüm! Ant olsun ki, bu Mekke'li putperestler, bela ve fenalık yağmuruna tutulmuş olan beldeye uğramışlardır. Peki, onu da görmüyorlar mıydı? Hayır! Onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

Resulüm, tevhidi kabul etmeyen, Hakk'a ulaşmayı dilemeyenler, kendi şirklerinde kalmayı seçenler. Kendi nefsi emmarelerine kulluk yapanlar. Daha önce bu yolda olanların vardıkları pişmanlıktan ve zulümden haberleri yok mu? Bilmiyorlar mı ki, Hakk'ı seçmek yerine Bâtılı seçenlerin sonu kendi küfürlerinde helak olmaktır. Onlar, nefsanî yaşantıyı Hak zannedip, ölümden sonrasını, hesap gününü ve yaptıkları seçimin sonuçlarını yaşayacaklarını düşünmeyenlerdir.

41 - Seni gördükleri zaman "Bu mu Allah'ın Peygamber olarak gönderdiği?" diye hep seni alaya alıyorlar.

Seni gördüklerinde, kendi nakıs anlayışlarında olmadığın için, küçümsüyor, senin doğrularının ve gösterdiğin Hak üzere olma halinin güzelliğini göremiyorlar, seni alaya alıyorlar. Çünkü onların nazarında suret var ve onlar her surete bir varlık verip o suret perdesinde kalarak beşeriyet ile tecellide Allah'ı göremezler. Nefse tabi Aklın körlüğünde yaşayanlardır onlar. Bizler de suret kaydından geçemez ve ikiliğimizi tevhit edemez isek, şirk imanında bulunmaktan kurtulamayız. Çünkü görmek, sureti görmek değildir. Görmek aynı irfanîyete ulaşmaktır. Görmek istediğin senden tecelli edince ancak görmüş olursun.

42 - "Şayet tanrılarımıza inanmakta sebat göstermeseydik, gerçekten de bizi neredeyse tanrılarımızdan saptıracaktı" diyorlar. Azabı gördükleri zaman, kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

Kendi bildiğimiz ve ilah edindiğimiz nefs-i emmaremizde sadık kalmasaydık, nefsin isteklerini yerine getirmeye devam etmeseydik, gerçekten bizi bildiğimiz doğrulardan saptıracaktı diyorlar. Bizim doğru bildiklerimiz gerçekten doğrumu diye sorgulama yapmıyorlar. Nefsin fani olduğunu ve tüm isteklerinin dünyadan dünya için olduğunu, kendi ilahlığını ispat edip, ona kulluk etmeleri için olduğunu göremiyorlar. Nefs-i emmarelerinin sonu geldiğinde, tuttıkları yolun Hak üzerine olmadığını görecekler. Anlayacaklar ki, doğru bildikleri Bâtılın aslında yanlış, yanlış gördükleri yolun aslında doğru olduğunu

fark edecekler. Bizler de sunulanları inceleyip, Hakikati fark edip, doğru yola girmeliyiz. Değer yargılarımızı terk edip, eski alışkanlıklar üzerine olan yaşantımızı Hakikate göre değiştirmeli, Hak ile olanlarla bulunup Hakk'a varmalıyız.

43 - Kötü duygularını kendisine tanrı edinen kimseyi gördün mü? Şimdi ona sen mi vekil olacaksın?

Nefs-i emmaresinden gelen ve nefs-i emmaresinin varlığını oluşturan zulmanî sıfatlar üzere hareket edeni gördün mü? Sen ona doğru yolu gösterdin ama o kendi yanlışında yaşamayı ve esfelde mahlûk sıfatlar ile bulunmayı seçti.

Şimdi ona, bana kulluğunu yerine getirdiğine dair kim kefil olacak. Eğer o dünya yaşantısında, nefesine tövbe edip, beni zikredip gösterdiğim yolda ilerleyerek bana varmış olsaydı ancak sen ona kefil olurdu.

44 - Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten söz dinleyeceğini yahut akıllanacağını mı sanıyorsun? Gerçekte onlar hayvanlar gibidir, hatta gidişçe daha sapıktırlar.

Onlar, kendi gafletlerinde ısrarcı olup, cehaletlerinin karanlığında Hakk'ı görmeyenler, şirk içinde yaşayıp bu yaşam tarzını benimseyip, küfürlerine devam edenler. Senin gösterdiğin Hakikati kabul etmeyecek kadar sabit fikirlidirler ve sözlerini inkâr edip, yalanlarlar. Onlar, insanlığa ulaşamayan, nefislerine secde eden ve ibadetlerini bile kendi ilah edindiklerine yapanlardır. Onlar mahlûk sıfatlar üzere yaşayanlardır. Onlara bakınca mahlûka ait özellikler görürsün. Kin, öfke, inat üzere bulunurlar ve bu halleri onlara hoş gelir onlar nefislerini ispat etmeye devam ederler.

45 - Rabbinin gölgeyi nasıl uzatmakta olduğunu görmedin mi? Dileseydi onu elbet hareketsiz de kılardı. Sonra biz güneşi, ona delil kılmışızdır.

Oysa Rabbi düşünenler için kâinatı ve kâinattaki her zerreyi kendisinin yaratıp, tecellide kendisinin olduğunu her daim göstermektedir. Rabbin dilemedikçe yaşamın olması mümkün değildir. Her oluşum Rabbin kendi varını muhabbet edışıdır de kulağını nefisine açanlar duyamazlar. Rabbinin kudretine ve büyüklüğüne onların akıllarının anlayacağı gibi deliller sunulmaktadır.

46 - Sonra da onu yavaş yavaş kendimize çekmekteyiz.

Rabbin, yüce yaratıcıdır, her yarattığıyla yaratılmışlığa çıkandır ve her yaratılan tekrar aslına dönecek, Rabbinde yine batın olacaktır. Yaratılmış olan her zerre Rabbinde batın idi de, batın olan nasıl zahire zuhur edip, fiil ile tecellide ise tekrar batın olacaktır. Rabbinden gayrısı her ne varsa fani olucudur.

47 - Sizin için geceyi örttü, uykuyu istirahat kılan, gündüzü yayılıp çalışma zamanı yapan, O'dur.

Zaman dahi Rabbin tarafından yaratılmış bir olgudur ve zaman yaşamın döngüsü için hikmet nazarıyla ilerlemektedir. Bizlerin zamana göre işleyişi de öyle. Zamanı, Bâtıl olan nefis-i emmare ile değil, Hak ile geçirmek en hayırlısıdır. Rabbin işini hikmet üzerine işler.

48 - Rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen ve gökten tertemiz bir su indiren O'dur.

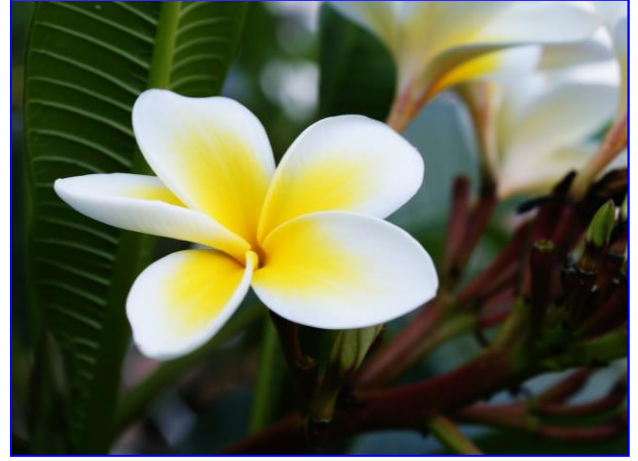
Görmüyor musun, yaşamın için ihtiyaç duyduğun tüm gereksinimlerini sana sağlayan Rabbindir. Sen, Rabbinin sana sağladıklarının şükrünü Rabbinin zikrederek ve her tecellide Rabbinin görerek yapmalısın. Eğer Rabbin sana ihtiyaçlarını sağlamamış olsaydı senin varlığın olamazdı. Senin Rabbine kulluk etmek

yerine nefisine kulluk etmen Rabbine ortak koşmandır. Bizlerin nefsimizi zikretmeyi terk edip, Rabbinizi zikretmeye başlamamız ve zikir esnasında Rabbi tefekkür edip kendi iç âlemimizi batınımızı tefekkür ederek keşfetmemiz, Allah'a varıp Allah ile var olmamızın sebebidir.

49 - Ki biz o suyla, ölü toprağa can verelim, yarattığımız nice hayvanlara ve insanlara su sağlayalım, diye.

Su hayatın kaynağıdır ve varlığın özüdür. Hayat su ile geldiği için hayatın devamlılığı da su ile mümkündür, Rabbin sen ona şirk ederken bile senin varlığının devamlılığını sağlamaktadır. Tövbe et ve Rabbine dön. Rabbine dönmek için gerekli olan ilim, sana Rabbini tanıtmak içindir. Sakın tahsil ettiğin ilimle Rabbini görmek yerine kendini yüceltme içinde olma.

50 – Ant olsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşit çeşit şekillerde anlatmışızdır; ama insanların çoğu ille nankörlük edip diretmiştir.

Allah yaratılmışa kendisini tanıtırken yaratılmış olanla misaller vererek ve yaratılmış olanla tecelli ederek kendisini anlatır. Bizler, yapılan öğütleri ve anlatılanları kavrayıp, kendimize ait müstakil varlığımızın olamayacağı kanaatine varmalı, Hakikat yoluna dâhil olmalıyız. Nankörlük edip, yanlışımızda ısrarcı olmaktan vaz geçmeliyiz. Sahiplendiğimiz tecelli Allah'ın bilinmekliğini dilemesiyle zahir oluşudur.

51 - Şayet dileseydik elbette her köye bir uyarıcı gönderirdik.

Şayet Allah dileseydi, elbette dileğini yerine getirirdi. Allah'a muhalefet edecek bir varlık yoktur ve Allah dilediğini dilediği zaman dilediği gibi yapmaya kudret sahibidir. Her köye, her beldeye, her topluluğa bir uyarıcı gönderirdi lakin zahiri gözle suretini görmek, uyarıcıyı görmek değildir. Görmek, uyarıcının gösterdiği doğru yolda Hakikat üzerine yaşamakla mümkündür. Ben uyarıcıyı görmedim görseydim onun yoluna girerdim demek, nefs-i emmarenin işidir. Zahiren görüp uyarısını inkâr edenler, zahiren görmeyip, uyarısına uyanlar çoktur. Doğruyu anlatanın, hakikati gösterenin sureti değişir lakin o suretlerde tecelli edenin bir olduğunu görmeliyiz.

52 - Mademki yalnız seni gönderdik, öyleyse kâfirlere boyun eğme ve bununla Kur'ân ile onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!

Mademki seni gönderdik yani seni bizi anlatasın, bizi tanıtasın ve hakikati gösteresin diye seni kendimize seçip, kendimizle, bilinebileceğimiz özelliklerle donattık o halde sen sadakatle, sabırla ve kararlılıkla Hakk'ı ve sabrı tavsiye etmeye devam et. Sakın inkârcılar karşısında, iman üzere olup gerçek imanı hal ve kelam olarak göstermekten yılma. Onlarla hikmetli bir şekilde, içinde bulunduğun doğrularla anlayacakları şekilde anlatarak savaş. Onları doğru yola davet et.

53 - Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir serhat koyan O'dur.

Hak üzerine olan seçim, kişiyi huzursuzluktan, mutsuzluktan, şikâyet ve sitemden ve esfelden alır, alaya Hal ile olmaya ulaştırır. Bâtıldan yana olan seçim ise, kişiyi küfürde, şirkte şikâyet üzerine mahlûklukda tutar ve o kişiyi zulüme götürür. Her iki yaşam şeklinin arasında aşılmaz bir engel vardır ki bu engel her iki seçim sahibinin yaptığı seçimi sevmesi ve yaptığı işi severek yapmasıdır. Kişiyi sevmediğini yapmak eziyet gelir ve bu sebeple aynı anda her iki yaşam tarzında da bulunamaz. Bizler hak ile olmayı seçti isek, verdiğimiz ikrarda sadakatle bulunup, artık nefsanî yaşantıya dönmemeli, nefsin hoşlandığı ortam ve guruplardan uzak durmalıyız. Allah'ı zikreden insan nefsinin zikredemez.

54 - O sudan, bir insan yaratıp ona bir nesep bahşeden ve sıhriyet bağı ile akraba yapan O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

Sahiplendiğimiz ve ilah edindiğimiz zahiri varlığımızın var olması, Rabbin yaratması olup, bu yaratılmada hiçbir katkımız yoktur. Her neye sahip isek hepsini hazır bulduk ve şükrünü yapmak kulluk gereğidir. Şükrü ise, bu varlıkta bizi yaratan Rabbi görüp, tanımak ve onu zikredip, ona secde etmektir. Rabbin senin varlığının her zerresinde kendisini zikrederek, sana kendisini tanıtmaktadır. Varlığın var oluşu O'nun kendisini idraklere sunmasıdır.

55 - Allah'ı bırakıp kendilerine ne fayda, ne zarar veremeyen şeylere kulluk ediyorlar. İnkârcı olan kimse Rabbine karşı uğraşıp durmaktadır.

Oysa insan, varlığının her zerresi Rabbinin delili olduğu halde ve varlığım diye sahiplendiğinde zahir olan Rabbi olduğu halde, o varlıkla nefesine kulluk yaparak, ikilikte yaşamaktadır. Oysa nefsi ona Hakikatler zuhura çıktığında, yardımcı olmayacaktır. Tam tersine nefsi-i emmare kendi ilahlığını kabul ettirip bu uğurda Hakikatleri hükümsüz kılma gayretindedir. Bizler Allah'ı bırakıp nefsimizi ilah olarak edinmeye tövbe etmeli ve Rabbimize kulluk etmeliyiz. Bu kulluk zannımızı hükümsüz bırakarak, Hak ile bulunmakla mümkündür.

56 - Biz seni ancak müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik.

Uyarıcının bildikleri, uyarıcının bize kendisini hakikatiyle göstermesi, Rabbimizin bize hidayet etmesi olup, yine merhametindir ve müjdecimiz oluşudur. Bu müjde, bizim için Bâtılı terk edip, doğru yol olan Hak ile bulunmaktır. Hak ile olan, Hakk'a ait güzelliklere ulaşandır.

57 - De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret değil, ancak Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler olmanızı istiyorum."

Uyarıcının hizmeti yalnız Allah rızası içindir ve bize sundukları ile bizde oluşan Hal, dünyanın en büyük zenginliğidir. O sadece gösterdiği yolda yürüyüp, şirkinden arınarak tevhit üzere olmamızı talep eder, dünyalık bir talebi olmaz çünkü onun dünyalık talepleri nefsiyle beraber arınmıştır. Onun mükâfatını verecek olan Rab'dir ve Rab kendisi ile ziynetler. Zaten bizler uyarıcıya dünyalık teklif etsek, teklif edeceğimiz hiçbir şey, Hak için söylenen tek bir kelama denk düşmez. Ama elimizden geleni yapmak, zâhir bâtın hizmet etmek en âlâ olanıdır.

58 - Sen, ölümsüz ve daima diri olan Allah'a güvenip dayan. O'nu hamt ile tesbih et. Kullarının günahlarından haberdar olarak O yeter.

Bizler, fani olduğumuzun farkına varmalıyız. Bir gün bu dünyayı terk edeceğiz. Baki olan yalnız Allah'tır. Güvenilecek olan, sevilecek olan sığılacak olan Allah'tır. Hamt O'na mahsustur. Tecellide olan O'dur ve cümle güzellikler O'nun güzelliğinin zahir oluşudur ki kıyas bile olmaz. Bizler egomuzu zikretmeyi bırakıp Allah'ı zikrederek Allah ile olanlardan olmalıyız. Gerçek kurtuluş buradadır. Allah bizlerin ne hal üzere olduğunu bilir. Yalnız kendimizi kandırırız ve nefse uyarak kendimize eziyet etmiş oluruz.

59 - Göklere yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Arş'a hükmeden Rahman'dır. Haydi, ne dileyeceksen o her şeyden haberdar olandan dile.

Ruhumuzu, nefsimizi ve ruh ve nefisle bizi kendi sıfatlarıyla donatarak yaratan Allah'tır. Yarattıma altı günde gerçekleşti. Bu kademe kademe kemâlat içindi. Cümle varlıklara hükmeden, o varlıklarla var olan Allah'tır. Allah Rahmandır ve bu âlem O'nun Zat'ının sıfat olarak zahir oluşudur. Ne dilenecekse Allah'tan dilenir çünkü varlıklarla var olan O'dur ve O'ndan başka ilah yoktur. O, her tecelli ile kendisini tanıtandır. Hakikat meydanında oluşum kademe kademe kemâlat bulur. Bu yaratılmanın kademe kademe kemalata ulaşması altı makam ile gerçekleşir. İnsan nasıl ki, yaratılmışı ve kendisini nispet etmemeli, ederse şirk etmiş olursa, kendisinde altı makamlı oluşan maneviyatı da nispet etmemelidir. Bu dünyada yaşadığımız süreç nefsimiz bizimledir çünkü nefsimiz bu dünyada yaşadığımız bedenimizdir ve bizler bunun için sürekli aciziyet içerisinde tevazu ile bulunmalıyız. Bizde oluşan maneviyat, Muhammedî irfaniyet tecelli olup, bu irfaniyet Allah'ın sıfatıdır ve ilmin her harfî, Allah'ın kendisini zikretmesidir.

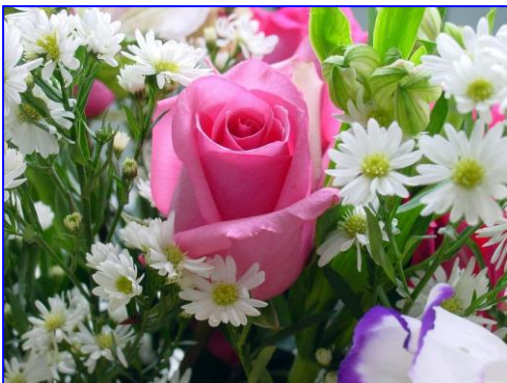
60 - Onlara "Rahman'a secde edin" dediği zaman, "Rahman da neymiş? Senin bize emrettiğine secde eder miyiz hiç?" derler ve bu emir onların nefretini artırır.

Onlara, Bâtılda yaşayıp şirk içerisinde olanlara, sizleri yaratan ve size ihtiyaç duyduğunuz her şeyi sağlayan hatta siz ona iman etmeseniz bile sizin rızkınızı, sağlığını, sizin canlılığınızı veren Allah'a secde edin denildiğinde, onlar tüm bunları kendileri kazanıyormuş ve kendi mülkleriymiş gibi görüp, bunlarla zanlarını besledikleri için kabul etmezler. Uyarıcının onlara sizden tecellide olan, sizinle kendi varlığını muhabbet edenin muhabbetine iştirak edin ve onu sevin, kendi zannınızı hükümsüz bırakıp tevhide girin uyarısına itibar etmezler. Aksine onlar ilah edindikleri nefislerine o kadar tutkuyla bağlıdırlar ki, nefisleri onlara, senin gösterdiğin doğruyu yanlış olarak algılatır, seni düşman gösterir.

61 - Gökte burçları var eden, onların içinde bir güneş ve nurlu bir ay barındıran Allah, yüceler yücesidir.

Oysa düşünmezler mi, kendi hazır buldukları ve ilah edindiklerine bir baksınlar, tümü yaratılmış eşyadır. O eşyaların kendilerini yaratma veya benim isteğim dışında bir iş yapama kudretleri yoktur. O çok güvendikleri akılları ile algılayamayacakları kadar derin ve sayısız olan evreni ve içindekileri, dünyayı, dünyanın varlığını mümkün kılan güneşi ve Ay'ı yaratan ve düzen içerisinde oluşumlarını devam ettiren kendileri mi ya da ilahları mı, bu düşünce bizleri yaratan Allah'a götürecektir. Şimdi dikkat etmek gerekir ki, bizim varlığımızın dayanağını düşünmek gerekir. Varlığımızın bir dayanağı vardır oysa var oluşuna dayanak gerektirmeyen sadece Allah'tır. Nedir bu dayanaklar? Düşünürsek, görmemek elde değildir, çünkü gerçekler ayan beyan ortadadır da, şartlanmalarımızdan geçerek bakmak lazım. Yaptığımız işler ile kendimize müstakil varlık zannı ile bulunuruz ki bunlar ayeti kerimede burçlar olarak geçer. Sıfatlarımız ile kendimize varlık veririz. Bu ayeti kerimede Ay olarak geçer. Vücudumuzla kendimize varlık veririz. Bu da ayeti kerimede güneş olarak geçer. Varlığımız aslı itibariyle Allah'ın tecellisidir. Bu tecelli Zat'ın sıfat olarak zuhura gelip, fiil olarak tecelliye çıkışıdır. İşte bizler bu tecellide kendimizi gördüğümüz için Bâtılı yaşıyoruz, şirk ediyoruz.

62 - İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren O'dur.

İbret almak ve şükretmek için, Bâtıl olan yaşantımızdan, uyarıcının gösterdiği Hak yoluna sapıp, Hak ile yaşamaya başlamak gerekir. Nefsimizin ilahlığını terk ederek, kendi zan varlığımıza tövbe etmeli, her tecellide, her eşyada Hak ile olmalıyız. Bizler, cehalet karanlığında kendi ikiliğimizde yaşarken, Allah'ın hidayet etmesi ile bize Muhammedî irfaniyetiyle güneş gibi doğan ve bizi geceden gündüze çıkartan uyarıcıya itibar edip, tabi olmalıyız.

63 - O çok merhametli Allah'ın has kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler ve cahil kimseler kendilerine laf attığı zaman incitmeksizin "selam" derler.

Allah'ın has kulu olmak için, Bâtılı ardımızda bırakıp, nispetlerimiz arınmış olarak, kendimizi zikretmeyi terk edip, Hak ile sevmek, Hak ile zikretmek, Hak ile görmek ve işitmek gerekir. Bu da, hakikat meydanında işlenip, esfelden alaya yapılan Uruç neticesinde olur ancak. Onlar, mahlûk sıfatlarından arındıkları için, kendilerinde Rahman sıfatları tecelli eder. Onlar tecelliye sahiplenmezler, tecellide Hakk'ı görüp, Hak ile muhatap olurlar, tevazu sahibidirler. Cahiller kendilerine her ne yaparsa yapsınlar onlar güzellikleri Rablerine tevhit eder, noksanlığı kendilerinden bilip, tamamlama gayretinde olurlar. Onlar herkesten önce kendilerini kınarlar ve sorguya çekerler. Asla incinmezler ve incitmezler. Kendilerine kötülük yapanı bile örter, merhamet ederler.

64 - Ve onlar ki, Rablerine secdeler ve kıyاملar ederek yatarlar.

Ve onlar, Rablerine secde ederler, her esmada müsemmasına nazar kılar, her suretin siretini görürler. Onların özü ile kâinatın özü birdir ve onlar her nereye baksalar kendi özlerini görürler. Onlar tevhit üzerine yaşarlar. Her ne koşulda her ne sebeple olursa olsun Hak'tan hakikatten doğruluktan sabırdan taviz vermezler ve hep bunları tavsiye ederler.

65 - Onlar ki, şöyle derler: Cehennem azabını üzerimizden sav! Doğrusu onun azabı geçici bir şey değildir.

Onlar sürekli niyaz içinde bulunurlar, Nefsaniyete düşme korkusu içinde acziyeti terk etmeden bulunurlar. Tecellide, güzelliklerde kendilerini görme gafletine düşmemek için daim zikir üzere yaşarlar ve Ya Rabbi beni bana bırakma niyazını terk etmezler. Bilirler ki, güzellikte kendilerini görmek sırat köprüsü olan yaşamda gaye kuyusuna düşüp helak olmaktır ve bu helak geri dönüşü olamayan, aslından uzaklaşmadır, mahrum kalmaktır.

66 - Orası cidden ne kötü bir uğrak, ne kötü bir konaktır.

Orası, insanın kendisini atacağı kötü ve zulüm dolu nefsanıyettir. İnsan, kendisinden tecelli eden maneviyata ait güzelliği sahiplenir ve bu güzellikle kendisini yüceltirse, kendisini hamt etmeye başlamıştır ki, kendisine zulmetmesidir.

67 - Ve onlar ki, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

Hak'ta fena bulup, Hak ile var olanlar, nefisleri ruhlarına secde etmiş, Muhammedî ahlak üzerine, edeple yaşayanlar, onlar eşyaya ehil olanlar ve eşyayı yerinde görüp, istidadı oranında doğru yerde kullanabilen

Arifler. Yaşantıları dengeli, adaletli olup, dünyadaki yaşantılarına yetecek kadarından fazlasına meyletmeyenler, talepleri hakikat neşesi olanlardır. Onlar niyazlarında eşyanın istidadına göre bulunanlardır, Bâtılı terk etmiş, Bâtıla olan sevgisini Hakk'a yöneltmiş, doğru yolda olanlardır.

68 - Yine onlar ki, Allah ile beraber başka bir tanrıya yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan günahı bulur.

Onlar, Allah'ta yok olup, Allah'ın güzelliğiyle ziynetlenenler ve kendi zanlarından arınıp, kendim dediklerinde tecellide Allah'ı görenler. Onlar artık nefislerini müstakil bir varlık olarak görmezler, onların nefsi, ruhlarının zahiri durumunda olduğu gerçeğini keşfedenler. Onları, dünyanın sahte güzellikleri cezbetmez ve onlar kâinatın her zerresinde Hak ile muhabbette olurlar. Onlar daimi huzuru Hak'ta oldukları için edebe uymayan bir fiil onlardan zahir olmaz.

69 - Kıyamet günü azabı kat kat olur ve orada alçaltılmış olarak temelli kalır.

Kulluk olan Doğruya ve Hakk'a yönelmeyen, yanlış olan, şirk ve küfür olan Bâtılda kalanlar, Allah'tan gayrı olan fani olucu dünya diye isimlendirdiğimiz ve kendi elleri ile yapıp severek kalplerine doldurdukları putlara tapanlar, kendi nefs-i emmarelerini ilah edinenler, kendi azaplarını biriktirmiş olurlar ve bu azapta temelli kalırlar.

70 - Ancak tövbe ve iman edip iyi davranışlarda bulunanlar başka; Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, engin merhamet sahibidir.

Uyarıcıya uyup, zannından ve eski alışkanlıklarından arınma neticesinde tövbe ederek, Hak ile bulunmaya başlayan tevhide ermiş olanların, cehaletleri döneminde yaptıkları bağışlanır. Daha önce zan yüzünden fitne ve şirk olan kendi ikilikleri tevhit olunca, aynı nefsi fitneden ziynete dönmüş olup yaratıcı Rabbim görüldüğü kap olmuştur. Allah bağışlayıcıdır ve merhamet edicidir. Allah, şirkine tövbe edip yokluğuna ulaşan aşığını kendisi ile onurlandırır.

71 - Ve her kim tövbe edip iyi davranış gösterirse, şüphesiz o, tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

Her kim, Bâtılı terk etmek sonucu, zan olan şirk olan varlığını, seyri sülük yolunda aşk ile Allah'ta yok ederek nispetlerine tövbe etmiş olursa, o kişi doğru yola Hakk'a varmış olur. Nefsinin ilahlığından Allah'a yönelmiş, dünyaya olan sevgi muhabbetini Allah'a yöneltmiş, kıblesi Beytullah olmuş olur. İşte o, Allah'ın sevgisini ve rızasını kazanmış, zikrinin tecellisine ermiş olur.

72 - Ve onlar ki, yalan şahitlik etmezler, boş bir şeye rastladıkları zaman vakar ile geçip giderler.

Onlar, Hak ile Bâtılı ayırırlar. Onlar, Bâtıla Hak demezler. Onlar kendi dünyalıkları için yanlış doğru göstermezler. Onlar Hakk'ı övüyor diye kendilerini yücelmezler. Onlar kendilerini bilirler ve bu âlemi de bilirler. Bu âlemin kendi bânınlarının zahiri oluşuna nazar kılarlar ve kendilerine isabet eden tecelliler karşısında ikilik çıkartmadan, içerisinde buldukları Maneviyat ile iman üzerine amel ederler.

73 - Kendilerine Rablerinin Ayetleri hatırlatıldığında ise, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar.

Kâinatın her zerresi Allah'ın varlığının delili olup, Cenabı Allah'ın esma alarak suret giyerek bilinmeklik muradı doğrultusunda zahir olduğu irfaniyetiyle bulunanlar, bu irfaniyet ile nazar kılarlar ve her tecellide, Hakk'ı görürler. Onların baktıkları ile bizlerin baktığı aynı surettir lakin bizler surette kalırız onlar sireti görürler. Onlar için her oluşum Allah'ın kendisini muhabbet etmesi olur.

74 - Ve onlar ki: "Ey Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl" derler.

Muhammedî ahlak üzere yaşayıp, Muhammedî irfaniyete erenler, niyazlarında bu ilahî cezbenin ve kendilerinden yüz gösteren güzelliğin devamlılığını talep ederler. "Ya Rab, nefsimiz ilahî aşk ile ruhumuzun tecellisi olarak secdede bulunmaya devam etsin de bizlerden zahir olan fiiller senin rızan üzere olsun. Bizleri cemalinden ayırma" derler.

75 - İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamları ile mükâfatlandırılacaklar, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır.

Onlar, bu hal üzere yaşamaya devam edip, nefisten gelen isteklere sabrederek ruhtan gelen talepler için hizmet ederler. Kendilerindeki ilahi güzelliğin sürekliliği içerisinde Hak ile bulunmak olan, yaratılmışın varacağı en büyük zenginlikle yaşarlar ve dünyada yaşarken terki dünya olduklarından, zahiri olarak da terk-i dünya olunca da Hak ile olmaya devam edeceklerdir. Onlar ilahî aşkın cezbese içerisinde âşıklar ile birlikte, birbirlerinde maşuklarını seyredeceklerdir.

76 - Orada ebedî kalacaklar, orası ne güzel bir konak ve ne güzel bir makamdır.

İlahî Aşkın cezbesinde, maşuk Allah'ın cemal seyrinde, Allah'ın varlığının rahmanî sıfat zuhuru olarak bulunacaklar ve ilahî aşkın muhabbetçisi olacaklardır. Onların makamı, Allah'ın muradı olarak yaşamaktır ve bu murat ile mümin kul esması alacaklardır. Müminler için dünya ve ukba bir olup, her iki âlemde de Hak ile varlıkları devam edecektir.

77 - De ki: "Rabbim size ne kıymet verir duanız olmasa? Ey inkârcılar! Size bildirdiklerini, kesinkes yalan saydınız; o halde azap yakanızı bırakmayacaktır!"

Bizlerin mümin kul olma niyazımız ve bu niyaz doğrultusunda terki dünya olarak nefsimizden feragat etmemiz, Rabbimizin bize bu isteği lütfederek kıymet vermesidir. İnkârcılar ise bu lütfun güzelliğini görmeyip, güzel olarak nefislerini kabul edenler, Bâtıla tabi olup Hakk'ı reddedenler, kendinizi içine attığınız gayelerin içinde kendinize zulmetmeye devam edeceksiniz.

En güzelini, en doğrusunu Cenabı Allah bilir.

Aşk u niyazlarımla.

**Aşkın meyinden, bir kadeh içtim
Serhoş göründüm, ağyara karşı**

**Mirati ef'al, gösterdi sûn'un
Nakkaşın gördüm, gergefe karşı**

**Necm ü kamerdir, şemsin sıfatı
Durdular kıyam, zatına karşı**

**Bülbüle gelse, baharın zevki
Nice sabreder, ol güle karşı**

**Olsa muhabbet, vaslı mahbuptan
Cennet kurulur, aşığa karşı**

**Şems-i hakikat, doğmuş görünse
Muhabbet olmaz, esmaya karşı**

**Pervane duymaz, zevk-i vuslatı
Yandı kül oldu, cemale karşı**

**Vuslat-ı yarla, halvet olanlar
Bakmaz hiç gözü, ağyara karşı**

**Zeliha'ya sor, halet-i aşkı
Oldu divane, Yusuf'a karşı**

**Ehl-i aşkı sen, sanma serseri
Muhabbeti var, Allah'a karşı**

**Fehmi âşıkısan, Maşuk'un tanı
Doldur kadehi, ol yara karşı**

AYIN RÖPORTAJI

Dembir:

Dergimizin bu ayki konusu “Furkan” Kur’an-ı Kerim elliden fazla isimle zikredilmiştir ama en yaygın olarak kullanılanları Furkan, Kur’an ve Mushaf’tır. Kur’an’a hangi özelliğinden dolayı Furkan denilmiştir efendim?

Özkan Günal:

Furkan, Hak ile bâtılı birbirinden ayıran anlamındadır. Bu sebeple Furkan kavramının içeriğinde Hakk’ın kendisini anlattığı gerçeklik bilgisi bulunmaktadır. Hakk’ın gerçekliğinin ne olduğu bilinmeden Hak ile bâtılın birbirinden ayrılması mümkün değildir. Bâtılın içerisinde Hakk’a ait değerler bulunuyor olması bâtılı Hak yapmaz. İşte bunu görebilmenin tek yolu Hakk’ın gerçekliğinin bilgisiyle Hakk’ı görecek gözün oluşmuş olmasıdır.

Bilgi, çok değerli bir olgu olduğu için insanı diğer canlı mahlûklardan üstün kılan ziynettir. Bilgisiz bir görüşe, iştîşe, söyleme, fikretmeye ve hatta sevmeye sahip olmak mümkün değildir. Cenabı Resulullah efendimizin,

İlim, müminin yitiğidir. Onu nerede bulursa almaya başkalarından daha fazla haklıdır.

Kim ilim öğrenmek isterse bu davranışı geçmiş günahına kefarete olur.

Kim ilim öğrenmek uğrunda yurdundan çıkarsa O, evine dönesiye kadar Allah yolundadır.

İnsana ilim tahsil etmek lazımdır. Zira ilim, müminin dostu; vakar, veziri; akıl, delili; iş, yardımcısı; rıfk, aslı ve asaleti; yumuşak huyluluk, kardeşi; sabır ise askerinin kumandanıdır.

İlmin fazileti, ibadetin faziletinden hayırlıdır. Dinimizin en hayırlı vazifesi vera ve takvadır.

hadisleri bizlere ışık olmaktadır. Lakin bilginin Furkan olabilmesi için Hakk’ın gerçekliğine ait bilgi olması gerekir. Bâtıla ait bilgiyle gerçekleşen görüş ile bakıldığı sürece bâtıl hep Hak zannedilecektir. Buradaki Hak, bir şey üzerinde iddia edilen ya da çalışarak elde edilme anlamında kullanılan Hak olmaktan çok daha değerli olan, Cenabı Allah’ın bilinmeklik muradıyla yaratılmışlığa çıkması ile ispata gelmesi olan Hak’tır. Allah’ın ispata gelişte aldığı isim olan Hak anlamı, Hak isminin diğer tüm anlamlarını da bünyesinde barındırmaktadır. Eğer Hak kavramını Allah’ın şahadet âlemindeki ispata gelişini olarak değil de sadece diğer anlamlarından birisi olarak ele alırsak asla Furkan’ın gerçekliğine ulaşamayız.

Mushaf, ak kâğıda kara yazı ile yazılarak bir araya getirilmiş kitap anlamında kullanılan isimdir. Kur’an, yaratılmışlığın ve yaşamın kendisi anlamında kullanılan isimdir. Furkan ise Hakk’ın kulluk anlamındaki isimdir.

Mushaf’ı okumak bizi yaşamın kendisi olan Kur’an’ı okumaya, Kur’an’ı okumak da Allah’ın kulum dediği olmaya götürmelidir. Maalesef insanlar sevap kazanmak amacıyla Arap alfabesiyle yazılmış Mushaf’ı okumaktan öteye geçemiyorlar. Bu sebeple okudukları Mushaf’ı yaşamda göremiyorlar, göremedikleri için Allah’ın kulum dediklerinden olamıyorlar.

Dembir:

Mushaf, Kur'an ve Furkan okumak nedir ve kimler okuyabilir efendim?

Özkan Günal:

Mushaf'ı okumak, ak kâğıtta kara yazıyı okumak olup, zahiren okuma yazma bilen herkes, ama Arapça, ama kendi ana dillerinde okuyabilirler ve Allah'ın oku emrinin içerisinde bulunan olgulardan birisi olduğu için okunması farzdır. Kur'an'ı okumak Mushaf'ı okuyup anlamakla Mushaf'ta yazı olarak okunanları yaşamda okuyabilmek olup nasıl ki Kur'an'ı bütünlüğüyle kutsal kabul ediyorsak yaşamı da bütünlüğüyle kutsal kabul etmektir. Ama Furkan Allah'ın kulum diyerek hitap ettiği Muhammedî irfaniyetle oluşmuş idrak sahibi Ariflere mahsustur çünkü onlar Kur'an okumayla yaşamın bütünlüğünü olduğu gibi kabul ederek yaşamın Hakk'ın kendisini muhabbet edişi olduğu anlayışıyla bulunurken kendilerini, kulluk anlamının içerisinde olmaması gerekenlerden de muhafaza ederler. Furkan okumak, teşbihte Allah'ın tenzihliğini hükümsüz bırakmadan tevhit üzere bulunmaktır. Hakk'ın halkiyeti olan kendi zahirliğimizde Hakk'a şahit olup, kendimizden Hak'la muhatap olurken halkiyetliğimizi terk, Hakk'ı nispet etmeden bulunmak. Niyazi sultan bu hakikatin beyanında,

Her yeri hüsnün gülistan eylemiş
Her tarafta bağ u bostan eylemiş

Ziynet etmiş zir ü bes evsaf ile
Her sıfattan zatın ilan eylemiş

Bunca evsaftan görünen bir cemal
Bir cemali bunca elvan eylemiş

Hep kitab-ı Hak'tır eşya sandığın
Ol okur kim seyr-i evtan eylemiş

Hüsnünü izhar eder cümle sıfat
Zatına insanı burhan eylemiş

Hakk'ı istersen yürü insana bak
Şems-i zat yüzünde rahşan eylemiş

Hak yüzü insan yüzünden görünür
Zat-ı Rahman şeklin insan eylemiş

Nice görsün şems-i veçhin çün anın
Zahit-i a'ma ki tuğyan eylemiş

İçini almış anın zerk u riya
Gönlünü şeytan perişan eylemiş

Her nazarda gördüğü Hak arifin
Her görüşte nice ihsan eylemiş

Hakk'ı anlamak değil asan ola
Adeta Hak böyle erkân eylemiş

Salık erince kemale şöyle bil
Yüreğin baş bağrını kan eylemiş

Anlayınca zat-ı Hakk'ı zevk ile
Bu **Niyazi** nice seyran eylemiş

demektedir. Genel yorumuyla yaratılmışlığın Hakk'ın Kendiliği olarak zahire gelişi olduğunu anlatan bu dizelerin işaret ettiği yeri görmek için önce dizeyi görmek gerekir ki sonra işaret ettiği yeri görebilelim. Dizeleri anlayabilmek adına yorumlamaya gayret ederek görmeye çalışalım.

**Her yeri hüsnün gülistan eylemiş
Her tarafta bağ u bostan eylemiş**

Her yeri güzelliğin kaplamış tıpkı gül bahçesinde açan güller gibi ve güzelliğin

bostanın dış kabuğunun içindeki kırmızı özü gibi tecellide. Sen, Senliğinle zahire geldiğin için varlık var olabilmekte ve Sen her görünenin içindeki öz olarak zuhur edensin. Dünya senin dış görünürlüğü, Sen dünyanın özüsün ve Kendinle değerli kılansın giyindiğin eşyayı. Bostanın içi olmadan dışının olamayacağı gibi, Sen olmadan da dünya olamaz. Sensiz bir varlığın olması mümkün değildir. Varlık senden ayrı, sen varlıktan ayrı olsaydı biz var olamazdık. Görünürlük, gülün bânınındakini zahire çıkartması olarak açması gibi Kendi bânınında olanı zahire getirişindir.

**Ziynet etmiş zir ü bes evsaf ile
Her sıfattan zatın ilan eylemiş**

Kendi sıfatlarını giyinip hangi sıfatını giydiysen o sıfatın ismi ve suretiyle yaratılmışlığa çıkararak zahire geliyorsun ve her sıfat zatına tabi, zatınla sabit ve daimi olarak zatını ispattadır, kendiliği olarak. Sıfat, kendisi kadar zatı ispat ve muhabbet eder. Sıfatlar kendiliğidir, zatın cümlesidir. Bu sebeple her sıfattan keşif senin bir özelliğini keşif olarak zatını sıfatından müşahede ederek, sıfatlarından sana muhatap olmaktayız. Sıfatın başlangıcı ve sonu oluşu zatınla var olup yine zatında yok oluşudur. Elbise giyip sokağa çıkışımızla kendimizi göreceğ gözlerle görünür hale getirişimiz ama elbiseyle görünür olurken elbisenin zat olan bizi göstermesi lakin biz olmayışı gibidir elbise olan bizimle tecelli edişin. Elbiseler zatı gösterir, giyenle vardır, değişir fakat elbiseyi giyen her zaman kalıcı ve daimidir.

**Bunca evsaftan görünen bir cemal
Bir cemali bunca elvan eylemiş**

Bunca görünürlükten görünen hep bir cemalin, bir cemalini farklı farklı renklerle görünür kılansın. Kesret denilen görünürlükteki çokluk, görünecek olan sıfatlarının çokluğundan dolayıdır. Her görünürlük kendi haliyle Senin görünürlüğüdür ve Sen sıfatlarınla görünür olansın. Görmeklik ve görünmeklik de Senin sıfatındır. Bizler görünürlüğü her ismin kendisine ait olan bir suretle kayıtlamak gibi bir anlayış taşıdığımız ve Senin ismini zikrederken görünürlükten ayrı, görünmeyen bir cemali görmeyi beklediğimiz için yanılığ içindeyiz. Görünmeklik seninle tevhit edilince sen tekbir suret olan bireysellik değil cümle suretlerle görünür olan bütünselliksindir. Aslında bizler her nereye bakıyor olursak olalım senin cemaline bakmaktayız.

**Hep kitab-ı Hak'tır eşya sandığın
Ol okur kim seyr-i evtan eylemiş**

Senin okuduğun kitaptır eşya dediğimiz ki kim eşya olan nefsinden Sana arif olursa kendisinden Seni keşfeder. Tıpkı bir yazarın kendisi bilinsin diye kendisini anlattıklarını yazdığı kitabın bütünlüğünden ve içeriğindeki her harfinden, her hecesinden, her kelimesinden ve her cümlesinden yazarın okuduğu ve görüldüğü gibi bu âlem de Kendini yazdığın kitaptır. Âlem kitap Âdem okuyandır çünkü Âdem okuyacak donanımda olandır.

Bizler kitap olan kendiliğimizde Seni okumaya başladığımızda gerçekte “Oku” emirini yerine getirmiş olacağız. Kitabın içeriğini oluşturanların nasıl kendisine ait isimleri ve görünüşleri varsa eşya dediğimizin kendi isimleri ve görünüşleri vardır lakin cümlesi Kendi okunmaklığıdır.

**Hüsnünü izhar eder cümle sıfat
Zatına insanı burhan eylemiş**

Senin güzelliğini görünür kılar tecellin olan sıfatlar lakin insan, zatının delilidir sıfatlarından zatına muhatap olacak olma özelliğiyle. Cümle âlem Senin sıfatının zahirliğidir ve her sıfat kendisi kadar seni görünür kılar lakin insan, cümle sıfatını batinında taşıdığından cümle sıfatlarına ve sıfatlarından Sana arif olabilmektedir. İnsanın Sana arif olması kendi aslına arif olmasıdır. Sen bilinmekliğinle âlem, bilmekliğinle insan olarak tecelli etmişsin ve kendini yine ancak kendin bilebilirsin. Kendini bildiğin bilginin vücutlanması ve kendini bildiğin bilgiyle bilmekliğin bütünlüğüdür yaşam. Sana delil arayan insana bakmalıdır. Kendisini insan eyleyen kendisinden Sana muhataptır. Senden ayrı hiçbir zerre yoktur yaratılmışlıkta.

**Hakk’ı istersen yürü insana bak
Şems-i zat yüzünde rahşan eylemiş**

Hak olan Kendi ispatlığını görmek isteyenler insana bakmalıdır çünkü insan, Hakk’ın halkiyetidir. Bu sebeple nasıl ki güneş gece karanlığında zahir olunca karanlık kalmıyor ve güneşin nuru görünür kıldıklarında tüm parlaklığıyla tecelli ederek görünür hale geliyorsa Hak da insanı görünür kılarak görünür olan insanla görünür hale gelmektedir. Elbisenin kendisini giyenle görünmeye ve görünürken kendisini giyeni görünür kılmaya başlaması gibidir. Elbise de giyende elbise giyilince görünür olur gözlere, dolapta kapalı kapılar ardında duran elbiseyi kim görür. Lakin giyen, giydiği elbiseye muhtaç değil, giymesi giyenin keyfiyetidir. Elbisenin güzelliği giyenle mümkündür.

**Hak yüzü insan yüzünden görünür
Zat-ı Rahman şeklin insan eylemiş**

Hak zahire insanla çıktığı için insanda dirilik, bilmeklik, irade ve kudret, görme, işitme, kelim, sevme mevcuttur. Bu sıfatların insanda mevcut oluşu ikilik değil Hakk’ın zahirliğinde insan ismi almasıdır. Hakk’ın yüzü denilen sıfatlardır. Bizler Hak yüzü görmek için kendimiz gibi bir suret yüzü görmeyi beklersek yanılırız. Görünen tüm sıfatlar Hakk’ın yüzüdür ve hangi suretle tecelli ediyorsa görünen odur. Suretle kayıtlamadan o suretle görünür olandır. İşte bu sebeple Hak her an, her işiyle insandan kendini görmekte, işitmekte, anlatmakta, sevmekte, bilmekte lakin insan kendisine cahilse suret kaydından geçememektedir. Allah Kur’an’ı Kerimde “Ahsen” diyerek insanı kendi özelliklerinde yarattığını yani insanla tecelliye geldiğini beyan etmektedir.

**Nice görsün şems-i veçhin çün anın
Zahit-i ama ki tuğyan eylemiş**

Suret görme kayıtlarıyla yaşayan ve kendi doğrularında sabit fikirli olanlar Hakk’ın gerçekliğine kördürler. Onlar kendi zanlarında var ettikleri Hak ile Hakk’ın gerçekliğinden habersizdirler. Kendi zanlarındaki Hak, Hakk’ın gerçekliğine perde olmaktadır. Perde Hakk’ın kendisinde değil gören gözdedir. Güneş doğmuş, kendisini ve kendisiyle birlikte tüm görünenleri görünür hale getirmiştir lakin kör, nurun içinde karanlıklarda yaşadığından görememektedir.

Güneş mi doğmamış yoksa o kişi mi kör? Kendisinin kör olduğunu bilmeyen, herkesi kendisi gibi zanneden güneş doğmadı, güneş doğmaz, dünyada güneş yoktur, ölünce doğacak der ve içinde bulunduğu karanlıktan hoşnuttur.

İçini almış anın zerk u riya Gönlünü şeytan perişan eylemiş

İşte Hakk'a kör olan kendisine cahiller, kendisini nefsaniyetle kayıtlayanlar içinde buldukları durumu korurken nefsaniyetten yana olanların da her zaman daha fazlasını talep ederek bu uğurda yaşayarak bâtnlarında mevcut bulunan insan olma potansiyelini ve kendi gerçekliklerini zayi ederler. Onlar nefsin peşinde kendilerinde ikilik yaşarlar. Görmeleri Hak'tan gayrıyı göremezken onların bu görmeyle Hakk'ı görememeleri zulmünü, işitme özellikleri Hak'tan gayrıyı işitemezken onların Hakk'ı işitememeleri, bilişleri Hak'tan gayrısını bilemezken Hakk'ı bilememeleri zulmünü yaşarlar. Çünkü onlar sıfatlarını emmarede bulunan nefislerine tabi kılmışlardır. Bu sebeple görünürlük olan sureti o suretle görünenin kendisi zannederler, surete itibar ederler.

Her nazarda gördüğü Hak arifin Her görüşte nice ihsan eylemiş

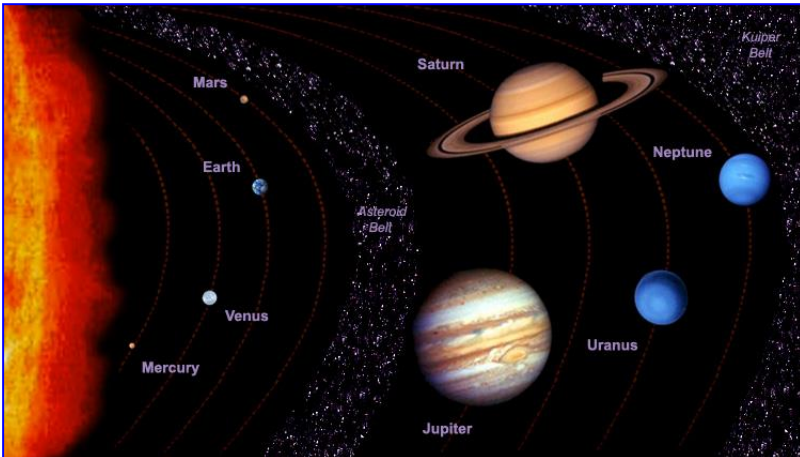
Arif, görüşünü nefesine tabi olmaktan alıp Hakk'a tabi kılan olduğundan o Hakk'ın görünürlüğü olan âlemde nereye bakarsa baksın gördüğü o görünürlikle Hakk'ın yüzüdür. İşte bu görüş Hakk'ın keşif kapısını açtığından arifler her görünenin Hakk'ın bir özelliği ile görünür olduğu idrakiyle bulunup o görünürlikle Hakk'ı keşfetmeye başlarlar. Sıfatlarından Zat'ına arif olmaktır ve bu Ariflik Furkan okumak olup onlar her yüzde Hakk'ı seyran edip keşfederlerken Hakk'ı nispet etmezler, acziyetlerini terk etmezler. Onlar bilirler ki Hak yaratılmışlıkla tevhit edildiğinde bireysel değil bütünseldir. İşte arifler, bu bütünsellikten ayrılmadan Hakk'ın kendilerini ve tüm âlemi zahirinde cem edişini zevken ve idraken yaşarlar.

Hakk'ı anlamak değil asan ola Adeta Hak böyle erkân eylemiş

Hakk'ı anlamak kolay değildir çünkü Hak cümle yaratılmışlığın bütünselliğinde cümle denilendir ve anlayış bizlerin anlayabildiği kadardır. Deniz, kıyısıyla başlayan ve sonu olmayan bir zahirliktir. Bizler kıyısında dururken denizdir içinde ilerledikçe de denizdir. İlerledikçe bilemediğimiz birçok özelliğini keşfetmeye başlarız lakin ne kadar gidersek gidelim keşfettiğimiz yine keşfedebildiğimiz kadardır. İşte Hak da böyledir. Bizler Hakk'ın bize kendisini bildirdiği kadar bilir, gösterdiği kadar görür, işittirdiği kadar işitiriz lakin olmak yok yolunda olmak vardır desturuyla her an daha fazla ilerlemek için gayretimiz daim olmalıdır. Kendi bilebildiğimiz kadar zannedip keşfetmeyi bırakmak cehalettir. Adeta Hak böyle

erkân eylemiş çünkü Hak sonsuzluk anlamı içeren sınırsızlık ve cümle dediğimiz bütünselliktir. Bilecek olan bizler dahi bir yönümüzle bilinecek yönü olduğumuzdan yaratılışımızın başlangıcı ve sonu vardır bize göre. Faniliğimiz Hakk'ın bakiliğinden gelmektedir ve Hakk'ın zenginliğinin ispatıdır.

Salık erince kemale şöyle bil Yüreğin baş bağrını kan eylemiş

Furkan okumaya, Furkan okuyarak nefsinin ilah bilmekten ilahî nefsinde bilmeye talip olan, kemal olan bu isteğe ermiş olmayla tekrar kendine ikinci bir varlık verme sakın. Nereye varırsan varmış ol bil ki yolun başı da ortası da sonu da edeptir ve edep huzuru Hak'ta olmaktır. Huzuru Hak'ta olanın kendiliği olur mu hiç? Aklına göre hareket etmek yerine gönlüne göre yaşamalısın. Gönül Hakk'ın mekânıdır ve gönülde olan huzurdadır. Edep gönülde kalmaktır. Ulaşma gayretin gaflete düşmeme gayretine dönüşsün. Unutma, mesuliyet hiçbir zaman hiçbir yerde bitmez, boyut değiştirir. Bizlerin kendimizde Allah'tan başka ilah olmadığına şahit oluşumuz, Allah'ın bizde Kendisinden başka ilah olmadığına şahit oluşuna dâhil olmamızdır. İkinci bir idrak oluşmuyor, var olan Muhammedî idrake ulaşıyor. Dâhil olduğumuz tevhit üzerine yaşama gayretini bırakmamalıyız. Kulluk, ikincillik değil birliğin içinde acziyetle bulunmaktır.

Anlayınca zat-ı Hakk'ı zevk ile Bu Niyazi nice seyran eylemiş

Hakk'ın zatını zevk ile yani akılla anlamak olan Allah'ın ilmini bilmekten Allah'ı kendiliksiz bilmeye geçince, bu biliş Hakk'ın kendisini bilişiyle Hakk'ı zevken anlamaktır. Kendimize göre değil, Hakk'ı Hakk'a göre anlamaktır. Akıl, kendisinde mevcut bulunan bilgilerle yeni bilgilerden çıkarımlar yapar. Bu çıkarımlar kendimize göre olduğundan Hakk'a göre yani zevk ile Hakk'ı anlamak gerçekleşmediğinden bilgi düzeyinde değişim olur ama görmek düzeyinde değişim olmaz. Bildiğimiz değişmiş, gördüğümüz değişmemiş olur. Zevk ile anlayınca görülen de anlaşılan olmaya başlar ki işte gören ve görülen tevhitliği görenle ispat bulur. Görüş, Furkan okumayla Hakk'ı görecek görüş olduğunda arif her anında Hakk'ı seyirdedir. O, yaşamın Hakk'ın kendisini görünür kılması ve muhabbet etmesi gerçekliğine erip kesrette vahdeti yaşamaya başlamıştır. Hu...

Mushaf okumak Allah'ı kitaptan okumak, Kur'an okumak Allah'ı yaşamdan okumak, Furkan okumak Allah'ı Hz Muhammed'den okumaktır ki ancak, Furkan okuyana tabilikle Furkan okunabilir ve okuyan kendisini okumuş olur çünkü okunacak olan Hak, okuyacak olanla okunmaklığa çıkmıştır. Furkan okumak, nefsinde Rabbinde arif olurken Rabbi nispet etmemektir.

Dembir:

Hız Resulullah Veda Hutbesinde “Size Kur'an'ı ve Ehlibeytini emanet bırakıyorum” buyurmuşlardır. Burada Ehlibeyt Furkan'dır, Furkan da canlı Kur'an'dır dersek, İmam Ali efendimiz Furkan'dır ve Kur'an'ı Furkan'dan tahsil etmeyen ancak Mushaf'ı okuyabilir diyebilir miyiz efendim?

Özkan Günal:

Şimdi bu güne kadar gelmiş olan ve içerisine kişilerin kendilerine göre yapmış oldukları yorumlar ilave edilerek özünden uzaklaşmış olan bir anlayış, Cenabı Resulullah efendimizin Kur'an ve Ehlibeyt olan beyanının yerine Kur'an ve sünnet olarak değiştirilmiş halini benimsemektedir. Peygamber efendimizin bildirmiş olduğu tevhit olan İslam'ın içerisinde nefsanîyet ve dolayısıyla nefsanîyete ait vasıflar bulunmamakta ve barınmamaktaydı. O sultan zaten insanların bu nefsanîyet üzere olan yaşamlarını nefsanîyetten arınıp tevhit üzere olmalarının yolunu, ilmini ve irfanîyetini göstermiştir.

Onun yolunda olmak onun insanların üzerinden kaldırmış olduklarından yani nefsanîyetten uzak olmakla mümkündür. O halde içerisinde nefsanîyet barınan hiçbir şey peygamber efendimizin bildirdiği olamaz. İşte kişiler, tıpkı cahiliye dönemindeki gibi içerisinde nefsanîyetin olduğu ama peygamber yolundaymış gibi görünebilecekleri bir sistem geliştirdiler. Batılın içerisinde Hakk'a ait değerlerin barınması batılı hak yapmadığı gibi, isminin İslam olarak kalması ama içinin nefsanîyetle doldurulması da peygamberin yolunun devamlılığı değildir. Bunu gerçekleştirebilmelerinin önündeki engel olan, peygamberin bildirdiği tevhitte taviz vermeyerek aynı yolda yürümeye devam eden Ehlibeyti hükümsüz bırakmak ve insanları Ehlibeyte tabi olmalarının önüne geçmek için peygamber efendimizin beyanındaki ehlibeyti sünnet ile değiştirmişler sünneti de kılık kıyafete tabii kılmışlardır. Oysa beyanın hakikati Kur'an ve ehlibeyttir çünkü ehlibeyt, natıkayı Kur'an olan Muhammedî irfanîyet tecelligahıdır. Ehlibeyte tabii olmadan okunan Kur'an ak kâğıtta kara yazı olan Mushaf'ı okumaktan öteye gidememektir, Ehlibeyte tabii olunarak okunan Kur'an ise Hakk'ın kendisinden Hakk'ın kendisini anlatışını işitmektir. Bu gerçekliği Âşık Yunus Hz şu dizeleriyle,

Gel ey derviş Hakk'ı bulayım dersen
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz
Resul'ün cemâlin göreyim dersen
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz

Niceler giderler Mürşid aray
Aryanlar buldu derde devayı
Bin yıl da okursan aktan karayı
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz

Nice bin yıl bunda kalayım dersen
Cümle kitapları bileyim dersen
Her harfine yüz bin mana da versen
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz

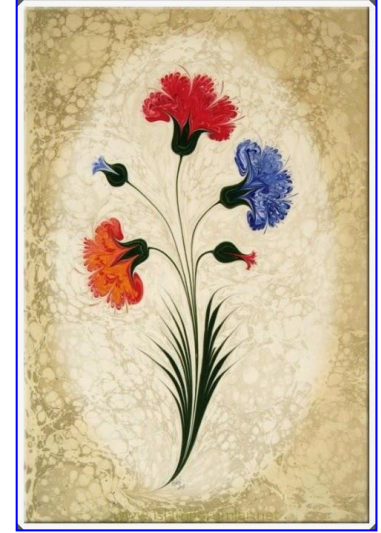
Kadılar müftüler cümle geldiler
Kitapların herkes yere koydular
Sen bu 'ilmi kimden aldın dediler
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz

Eylenen Âşıklar gidelim bile
Nice sadıkların bağrını dele
Cebrail delildir Ahmet'e bile
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz

Âşık Yunus bunda mana var dedi
Bir kâmil mürşide sen de var şimdi
Hazret-i Mûsâ'ya Hızır'a var dendi
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz

diyerek anlatmıştır. İşaret edilen gerçekliği görebilme gayretiyle dizeleri yorumladığımızda,

**Gel ey derviş Hakk'ı bulayım dersen
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz
Resul'ün cemâlin göreyim dersen
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz**

Gel Hakk'ı bulmayı talep eden talip! Hak, Hakk'ın kendisine davet edip, yolunu gösterirken bildirdiğinin ispatı olan Hakk'ın tecelligahı Mürşid-i Kamil olmadan bulunmaz çünkü Hakk'ı bulmak Mürşid-i Kâmil bulmaktır. Resulün cemâli kendi irfaniyeti olup bu irfaniyetin idraklere muhabbet edildiği yer onun görüldüğü örtüdür. Cemal görmek için cemalin görünürlüğüne bakmalısın. O Mürşid, Muhammedî irfaniyet tecellisi olduğundan Mürşidi Hak bilirsen Hak'tan irşat olursun. Mürşid, Hak ile bâtlı birbirinden ayıran Furkan'dır ve Furkan okumadan bâtlı Hak zannedişin devam edecektir. Mürşide tabi ol ki bâtılığın olan şirkin eriyip aslın zahire gelsin sende.

**Niceler giderler Mürşid arayı
Arayanlar buldu derde devayı
Bin yıl da okursan aktan karayı
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz**

Niceleri bu gerçeğin farkına varıp doğruluğuna kanaat getirerek kendilerine Mürşid aramaya gittiler. Aramakla bulunmaz lakin bulanlar hep arayanların içinden çıkmıştır. Onlar, insan olarak yaratılmış olmanın sorumluluğunu arayarak yerine getirenler, Allah derdiyle düştükleri yolda dertlerinin dermanı olan Mürşid-i Kamil'i bulmuşlardır. Bu öyle bir irfaniyettir ki, irfaniyetten zahire gelmiş bilginin okunmasıyla bilgi yine kendimize göre yorumlanacağı için bilmiş olmaktan öteye gidilemeyeceğinden yine Hakk'ı bulamayız. Mürşid, bilgiyi bizden daha çok bilip, kendisine göre yorumlayan değil, bilgiyi Hakk'a göre zevk ederek kendisini Hak ile yapandır. Bilgi onu değerli kılan değil, onunla değerlenip yardımcısı olandır. Bu sebeple Mürşid-i Kamile tabi olmadan Furkan okunamaz, Furkan okunmadan Allah'ın kulum dediklerinden olunamaz çünkü Furkan'sız Allah inancı, kendimize göre zannettiğimize duyulan gaybî inançtır.

**Nice bin yıl bunda kalayım dersen
Cümle kitapları bileyim dersen
Her harfine yüz bin mana da versen
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz**

Ömrünü bilgi peşinde harcasan ve kitaplara aktarılmış bilgiyi kitaplardan tahsil edip en ince ayrıntısına kadar ehil de olsan, misalen, sadece bir sürü yemek tarifini bilmiş olursun. Lakin yemeği yapacak malzemeye sahip olup yemek yapıp yiyerek karnını doyurmuş olmayacağı gibi Hakk'ı da bulamazsın çünkü bilgi tevhit edilmeye, tevhit edilerek ispatta görülmeye ihtiyaçlık duyar. Bilginin ispatı olmadıkça tevhide götüremez. Mürşid-i kâmil ile tevhit edilerek ispatı yapılamayan bilgi nefisle tevhit olur ki bu da ilim benliğini doğurur. Furkan okumak benlikten arınmak içindir, benlik giyinmek için değil. Mesele ne kadar çok bildiğimiz değil ne kadar hâllendiğimizdir. Hal ise edep ve erkân üzerine manaya hizmetle gerçekleşir ki Mürşid-i Kamil'i sevmeden, teslimiyet göstermeden oluşamaz. Hakk'a varmak, gönülde mekân tutana varmaktır ki gönüle girmeden varılamaz, gönül ise Mürşid-i Kamil'dir. Bu sebeple Mürşid-i Kamil'e varmadan olmaz.

**Kadılar müftüler cümle geldiler
Kitapların herkes yere koydular
Sen bu 'ilmi kimden aldın dediler
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz**

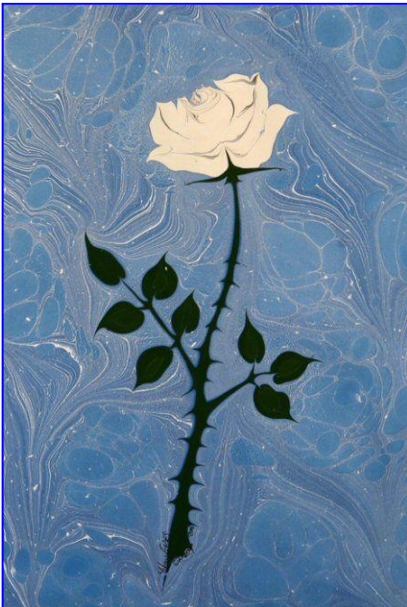
Kadılar, müftüler sahip oldukları bilgiyle varlık giyinenler olarak zikredilmektedir. Mürşid-i Kâmil'siz tahsil edilen bilgi kişiye varlık giydirir ve o bilgiyle oluşan varlığını ispat ederler Hakk'ı ispat edeceklerine. Bu sebeple bilgilerinin şهادeti olmadığından ispatı da yoktur. Dışından baktığınızda kocaman bir bostan görünür ama içi yoktur. Onlar Mürşid-i Kamil gönlünden beslenen âşıkların dilinden taşan Hak gerçekliği bilgisiyle karşılaşınca iflas ederler. *“Bizler o kadar medrese okuduk, o kadar âlimlerden ilim tahsil ettik lakin böyle bir ilim görmedik, sen bu ilmi nereden aldın derler”* ve kendilerinde olmadığı için inkâr ederler. İnkâr etmek yerine talep etselerdi onların da terk-i makam edip Mürşid-i Kamil'e tabi olmaları gerekirdi. İspatı, şهادeti olan, Furkan okuyan kullardan olmak istersen Mürşid-i Kamil'e varmadan olmaz. Aşığın sözü ruhludur, gönle hitap eder, ruha dokunur, âlimin sözü ruhsuzdur akla hitap eder, nefse dokunur.

**Eylenen Âşıklar gidelim bile
Nice sadıkların bağrını dele
Cebrail delildir Ahmet'e bile
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz**

Eylenen âşıklar, kendi gerçekliğinden Hakk'a şahit olmaları gerektiğinin farkında olup kendilerine göre sebeplerle erteleyenler! Yaşam zamana tabidir ve her yaratılan fanidir. An, içinde bulunduğunuz an olup vakit en değerli hazinedir ve hazinenizi dünya için harcamayın. İsteğinde samimi olup Mürşid-i Kamil'ine teslimiyet gösterenlerin kalpleri masivadan arınarak ilahî aşkla dolmuştur. Onlar, âşık oldukları Mürşitlerinden maşuk Hak'la aşklarını yaşamaktadırlar. Onların anı Hak'la muhabbetledir. Mürşid'i Kamil küllî aklın tecellisiyle aşığına Cebrail olup ilahî vahyi idraklerine tebliğ etmektedir. Cebrail'in Cenabı Muhammed efendimize vahyi tebliğ etmesi gibidir. Ahmet isminin zikredilmesi, Muhammedî irfaniyetin Mürşitlik vasfıyla kendisini bildirmesindedir. İlahî vahye muhatap olmak bilmek boyutunda eylemekle değil sadakatle Mürşide sarılmakla olur.

**Âşık Yunus bunda mana var dedi
Bir kâmil mürşide sen de var şimdi
Hazret-i Mûsâ'ya Hızır'a var dendi
Bir kâmil mürşide varmadan olmaz**

Âşık Yunus sultanın Mürşid-i Kamil'i ve önemini anlattığı bu dizeler, baştan sona hakikat gerçekliği olup Furkan okumayla tevhit eri, Allah'ın kulu olmanın yolunu gösteren manalı sözlerdir çünkü kendisi Mürşidinden hizmet görüp manaya bulanmıştır. O, mana eri olarak konuştuğundan sözleri mana içermektedir. Bizler de Mürşid-i Kamil'e tabi olup hizmetine girip, verdiğimiz ikrarda sadakatle kalırsak, mana eri olmamız için hiçbir neden kalmaz çünkü sadakat engelleri ortadan kaldırır. Mürit-Mürşid ilişkisi tevhit olan insanın yaratılış gayesi doğrultusunda yaşaması için gerekli olan farzdır. Bu sebeple Cenabı Allah, Kendi kelamı olan yüce Kur'an'ı Keriminde Musa ve Hızır As üzerinden anlatmaktadır ki Fetih suresi onuncu ayetinde de bu gerçeklik açıkça ifade edilirken, Mürşid-i Kamil'e yapılan biatin kendisine yapıldığını, ikrarından dönenin Kendisine verdiği sözden dönmüş olduğunu bildirmektedir. Hu.

Yaşamı, içerisindeki mevcut bulunan bütünlüğüyle Allah'ın yaratmış

olduğuna inanıp kabul etmek kendimizden ve yaratılmışlıktan yaratıcı Rabbe arif olmak Kur'an'ı Furkan olarak okumaktır.

Çünkü kendimiz de Allah'ın ayeti olma yönüyle Kur'an'ıdır ve kendi ayetliğimizi Mürşid-i Kamil olmadan okuyamayız. Kendimizi yaratan Rabbin adıyla okuyarak Rabbi kendimizden okuyup şahit olmak ancak Furkan olan Mürşid-i Kâmilin gönlünde, onun idrakiyle okumakla mümkündür.

Dembir:

Furkan okumak Hak ile bâtlı birbirinden ayırmaksa Hak derken ve bâtlı derken anlamamız gereken nedir efendim?

Özkan Günal:

Cenabı Allah bilinmeklik muradı doğrultusunda kendi zatında kendisini bildiği bilgiyi yani kendisindeki sıfatları her sıfatın tıpkı zatındaki bâtlı halindeki gibi aynı isim ve suretle şahadet âleminde görülür kılmasıyla sıfatlarıyla ispata çıkmıştır.

İşte Cenabı Allah kendiliği olarak ispata çıkışında Hak esması giyinir. Bizler Hak derken Allah'ın ispattaki halini zikretmekteyiz. Yaratılmışlıktaki kesret denilen çokluk kendimiz de dâhil esma ve suret çokluğu olup en küçükten en büyüğüne kadar cümlesi sıfat olduğu için hiç birisi birbirine benzememekle birlikte hiçbir zaman da asla durağanlık söz konusu değildir. Yaratılmışlık olmuş bitmiş bir olgu değil her an gerçekleşmeye devam edendir. Her iş bir yaratılmadır, her durum bir yaratılmadır, her söylem bir yaratılmadır, kendimizin bir saniye önceki hali ile şu an ki hali aynı değildir, yaratılmanın ispatıdır. Bir saniye sonraki halimiz ise tam bir saniye sonra yaratılacak olan haldir. İşte bu tevhit gerçekliğinde, Hakk'ın zahirliğidir.

Bizler, Cenabı Allah'ın bilecek olma tecellisi olanlar, her nereye bakıyor olursak olalım Hakk'a bakıyor, her ne işitiyor olursak olalım Hakk'ı işitiyor, neyi seviyor, neyi biliyor, neyi zikrediyor olursak olalım sevdiğimiz, bildiğimiz, zikrettiğimiz Hak'tır. Tecelli olmayan bir şeyin olmaya başlaması değildir. Mevcut durumda görünmeyen görür hale gelmesi demek, zaten görünür olanın görür hale gelmesi demektir.

Bu sebeple Hakk'ın tecellisi görünenden ayrı değil bizzat görünenle tecelliye gelişidir. Hak tecelli etmiş olduğu için bizlerde görmek ve görünen görünürlük vardır. Kendimizden başka tecelli beklemek zan tevhididir. Hak tecelli etmiş zaten ve o tecelliye "Ben" diyorsun. Lakin âlemin ve kendi gerçekliğinin farkında olmayan kendisine cahilcesine oluşmuş anlayış, kendisinde kendisini, âlemde eşyayı gördüğünü ve bildiğini zannederek ikilik çıkartmaktadır ki işte bu bâtlıdır. Şeri ahkâm denilen insan yasaklanmış olan hallerden uzak olmak batıldan uzak olmak olarak yorumlandığında noksan olur. Bizler o hallerden uzak dururken kendimizde kendimizi görürsak asıl batıl budur.

Cenabı Allah, "Yaratan Rabbinin adıyla kendini oku" diyerek bizleri Hakk'ı yaşamaya davet etmektedir. Yaratan rabbin adıyla kendimizi okuyarak kendimizden Hakk'a şahit olmak, Furkan okuyarak Allah'ın insan dediklerinden olmaktır ki Hak'tır, nefsimizin adıyla kendimizi okuyarak kendimizde nefsimize şahit olmak şirktir yani bâtlıdır. Hak, nefsimizden Allah'ın ilahlığına şahit olmak, Bâtlı, nefsimizin ilahlığına tapınmaktır. Furkan olan Mürşid-i Kamile tabi olmadan kendimizde Allah'tan başka ilah olmadığına şahit olmak mümkün değildir.

Dembir:

Yaşam ve kâinat, bir Mümin için Furkan yani Hak ile bâtılın ayırt edicisi olabilir mi? Olabilmesi için yaşamın içerisinde nasıl bulunmak ve kâinata nasıl nazar etmek gerekir efendim?

Özkan Günal:

Cenabı Allah, Nisa suresi 79 ayeti kerimesinde,

Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindedir.

diyerek bizlere Furkan okuyan müminlerden olma yolunu göstermiştir. Evet, yaşam ve içinde sürdürdüğümüz yaratılmışlık Cenabı Allah'ın Kendisini Kendisindeki özellikleri ispata getirerek muhabbet edişidir. Bu muhabbet edişe, kendimizi yaşamdan soyutlayarak dâhil olamayacağımız gibi bütünselliğini kabul etmeden de dâhil olamayız. Mümin Cenabı Allah'ın kulum diyerek zikrettiği idraktır ki işte bu idrak yaşamın içerisinde yaşamın bütünlüğünü kabul ederek Hak ile muhatap olurken bütün güzellikleri Hak'tan bilen, noksanlıkları kendisinden bilerek tevhit eri olandır. Bilinmelidir ki kavramlar anlamlandırıldığı şekilde görünürler. Her isim bir kavram olup o ismin içini doldurduklarımız ismin kendisi olur lakin kavramlar Hak ile tevhit edilince bize göre olan anlamlarından boşalırlar yani bize göre olan anlamlar hükümsüz kalırlar. Bizler kavramları kendimize göre anlamlandırmaya devam ederek gerçekliğine ulaşamayız. Bizlerin noksan, çirkin gibi kavramlar türetmemiz kendimize göre kendimizle kıyaslayarak gerçekleşen görüştür ki Hak ile tevhit edilince Hakk'ın halkiyetinde noksan ve çirkin olmaz. İşte noksan görüşümüz devam ediyorsa bizim noksan görüşümüzdür ve ayet bu gerçeğe dikkat çekmektedir.

Bizler, yaşamın içerisinde kulluğun acziyetini terk etmeden her yüzde Hakk'ı müşahede ederek Furkan üzere bulunanlardan olabiliriz.

Dembir:

Teşekkür ederiz efendim.

**Ben bu yolu bilmez idim aşk gönlüme düştü gider
Aşk elinden dertli yürek kaynayuban taşı gider**

**Kanî bizden öğüt alan kalmadı dünyaya gelen
Dün-gün arı taat kılan o Sıratı geçti gider**

**Hep bular Sıratı geçti varıp dost iline düştü
Gönül maksuda buluştu Hazrete bulaştı gider**

**Nefsi doyunca yiyenler kana kana uyuyanlar
Dili gıybet söyleyenler cehenneme düştü gider**

**Cehenneme düşen kişi zârilıkdur onun işi
Onulmaz bağrının başı büryan olup pişti gider**

**Aşk oduna yanmayanlar öleceğin sanmayanlar
Göz açıp uyanmayanlar şöyle gaflet bastı gider**

**Bu aşk bana bir düş idi Hak müyesser kılmış idi
Âşık Yunus bir kuş idi halk içinden uçtu gider**

Sizden Gelenler

Furkan

Hakikat, yaratılmış olan halkiyet âleminde nefsimizi ilah edinerek yaşarken, bir meydana intisap ile idrakimize telkin edilen tevhit üzere yaşama gerçeğinin bizde tecelli etmesidir ki bu hakikat gerçeği, Furkan'ın bize okunmasıdır, Furkan, Hakk'ı batıldan ayırt etmektir. Furkan, Mürşidi Kamil'den tecelli eden güzel ahlak ile cem olan irfaniyettir. Güzel Sultan'ım bu hususta şöyle buyurmaktadır.

“Kur'an okumak, Allah'ı cümle fiillerde, sıfatlarda, vücutlarda okuyarak Zat tecellisinde ölmezden evvel ölmek olup, Furkan'ı okumak ise yaratılmışlığa, sıfat tecellisi olarak cümle eşyaya ehil olup, yerinde sevmek ve yerinde kullanmak ve eşyada, Allah'ı eşyaya sabitlemeden seyran etmektir. Ancak o zaman Hak ile batılı kavrar ve karıştırmadan yani Allah'ı kendimize nispet etmeden kulluk üzere bulunuruz.”

Furkan'ın okunması Hak Mürşid'i Kamil'inin kendisini kendi idrak seviyemize göre ilmi ile yaşantısı ile Hak gerçeğini ayan beyan apaçık bizlere sunmasıdır. Bu sunuş ile okunan irfaniyet gerçeğinin kendimizde oluşması, bizden tecelli etmesidir. Bu nasıl oluşur? Bildirilen Zikrullah ile hem dem olarak, Mürşid-i Kamil'den ve yansıması olan tüm âlemden Hakk'ın zikredişini işitip, görmenin, kelamın ve irade edenin Hakk'ın sıfatları olduğu gerçeğine ulaşır, aşkın tecellisine kendimizde ermekle olur.

Uğurlar ola nispet-i efal, hoş geldin efalullah, Uğurlar ola nispet-i sıfat, hoş geldin sıfatullah, Uğurlar ola nispet-i vücut, hoş geldin zatullah

Şükürler olsun ve hamd olsun bizi bu idrak âleminde esfelden âlâya yolculuk yaptırana, halk görmekten Hak görmeye, yönelten âlemlerin Sultan'ı Mürşid-i Kamil'e. Hak ile batıl ayrıldı, hakikat ayan beyan ortaya çıktı ve bu çıkış, zaten öyleydi, biz idraken anlamış ve yaşamış olduk. Biz bir şeyi var etmedik, ispatta olanı müşahade ettik. Ne güzel Hak ile Hak olana. Ne güzel Mürşidinin güzellikleriyle bu âlemde seyran edenlere. *“Tahsil-i Kemal, Seyr-i Cemal için”* diyen Sultanımın kelamının vucutlanmasına. Onun gören gözüyle Hak görüldüğünde, Hak ile bâtil gündüz ile gece gibi ayrılmış oldu. Seven sevdiğinde yok olur. Mürşid-i Kamil sevdirmeseydi biz sevemezdik, göstermeseydi biz göremezdik, işittirmeseydi biz işitemezdik. Niyaz ederiz ki, Furkan gerçeğinin, Furkan irfaniyetinin kendimizde tecelli etmesi dileğiyle.

Bal şarabı içeriz kudret helvası yeriz
Maşuktan demleniriz âlem meşk hane bize

Bülbül gibi öteriz yanarız pervaneyiz
Allah deyip döneriz Âdem Beytullah bize

Aşk bahçesi eriyiz her dikenini severiz
Dikeni gül biliriz âlem gülistan bize

Çok şükür Melamiyiz Nur Arabi Pirimiz
Hakk'a doğru gideriz Âdem maşuktur bize

Halil'in izindeyiz Fakir'in dizindeyiz
İhsan edilenleriz âlem cemaldir bize

Özcan - Nejla Erçelik

**Her neye baksa gözün bil sırr-ı Sübhân andadır
Her ne işitse kulağın mazi Kur'an andadır**

**Her şeye mahlûk gözüyle baksan ol mahlûk olur
Hak gözüyle bak ki bi-şek nur-ı Yezdan andadır**

**Kesret-i envaca bakma cümle bir derya durur
Her ne mevci kim görürsün bahri umman andadır**

**Vahdeti kesrette bulmak kesreti vahdette hem
Bir ilimdir ol ki cümle ilm ü irfan andadır**

**İbret ile şeş cihetten görünen eşyaya bak
Cümle bir ayinedir kim veçhi rahman andadır**

**Söyleyen ol söylenen ol gören ol görünen ol
Her ne var âlâ vü esfel bil ki canan andadır**

**Mazhar-ı tammı veli Âdem yüzüdür şüphesiz
Küh-i zatı hem sıfatı cümle yeksan andadır**

**Haşr u neşr ile sırat u düzah u malik azap
Hem dahi Rıdvan u cennet hur i Gilman andadır**

**Görünen sanma Niyazi'nin hemen sen mülkünü
Gönlü bir viranedir kim genç-i pinhan andadır**

MAKALE

Seyyid Pir Muhammed Nurûl Arabî Hazretleri

İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi, yâ eyyuhâllezine âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslimâ.

“Allahümme salli âlâ seyyidina Muhammedîn ve âlâ âli seyyidina Muhammed.”

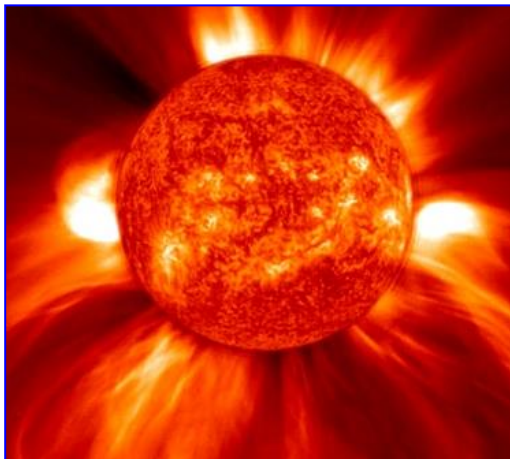
RİSALEYİ NOKTA-TÛL-BEYAN

On Dördüncü Bölüm.

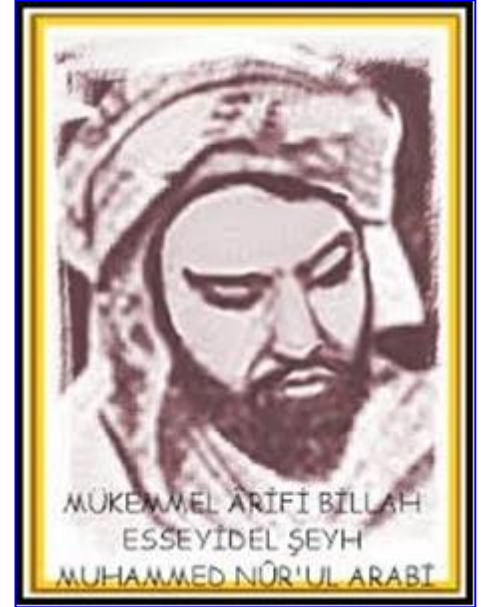
İnsanın Hakikati Bir Noktadır Ey Talip-i Âşık! Maksuda geldik. Aklını başına topla. Vehim sırrını kimseye deme. Agâh, uyanık ol ki, şol nesne ki insanın kalbidir, biz ona Gönül deriz. Onun merkezi, karargâhı yürektir. Ve yüreğin ortasında bir nokta vardır. Rengi siyahtır. Adı “Süveyda”dır. O nokta, insanın hakikatinin merkezidir. Ve bâtın güneşinin pak makamıdır. Ve nutfenin menbaidir ve beden-i insanın arşıdır. Ve nefs-i natika budur. Ve cisim vilayetinin padişahıdır. İnsandır. İnsanın kendiliği, karaca bir noktadır. Ama bunun azameti zahirinde değildir. Bunun fazileti ve kudreti, onun aynılığı sırrındadır. Aynılığı sırrını anlamak istersen; beşeriyet sıfatından çıkmak iledir. Netice: Ulûhiyet sıfatı tecelli ettiğinde, beşeriyet eserleri yok olur.

Ey Yar! İnsan beşeriyet sıfatını değiştirdiği zaman; onun bir makamı vardır ki, ne göz gördü, ne kulak işitti ve ne beşerin hatırandan geçti. Ey Yar! Çün bildin ki yürek içinde bir nokta vardır, adı “Süveyda”dır. Bir adı da kutb-u bedendir. Ve insanın bâtın şemsidir, yani manevi güneşidir. Bu noktanın sırrı, ferdi mücerreddir, tektir. Süveyda denilen kalp noktası soyut bir şeydir. Renksiz ve şekilsizdir, bir şeye girmez, bozulmaz, boyutu yoktur. Beşer sıfatlarından temizlenip tek kalsa görünmez, hissedilmez, ezeli ve ebedi bir nur zahir olur. Pes bunun zahir vasfını işitip, bir nesne bildin sanma. Mücadele kıl ki, sırrından bilesin. Zira bu nutfе âlemin noktasının mazharı tammıdır. Nitekim yukarıda âlem-i kebirin noktasını biraz şerh ettik idi. Bu nokta o noktanın mukabelesindedir. Bu onun tam mazharıdır. Ey Talip! Bu noktanın sırr-ı aynılığından harf zuhur eder. Zira harf, noktanın sıfatıdır. Akıl dahi bu harf ve noktanın nurudur. Nitekim Resulullah (S.A.S) buyurur: “Akıl, kalpte Hak’la Bâtılı ayıran bir nurdur.”

Ey Talip! Sorarsan ki; madem harf noktanın sıfat-ı kadimidir, nasıl tecelli eyledi? Buna anlaşılması için

misal getirmek gerek ki, biraz anlayasın. Mesela düşün ki kâtip kalemi eline aldı ve kâğıt üzerine koydu. Bir nokta zahir oldu. Noktayı çekti harf oldu. Bir daha çekti kelime oldu. Bir dahi çekti kelim oldu. Kâtibin yazdığı isimdir ve isim müsemmaya ayna olur. O aynadan bu yazılışların toplamı yani bütün mevcudat görünür. Ey Yar! Bildin ki kâtibin noktasından harf olur ve harften isim olur ve isimden âlem aynası zahir olur yani isim, cihanı yansıtıp gösteren aynadır. Nitekim Mevlana Hüdavendigâr Hazretleri buyurur:

“Ey sen, ilahi kitabın nüshası Ve ey sultanlar sultanının cemal aynası, Âlemde ne varsa hepsi sensin; Aradığını kendinde ara çünkü aradığın sensin”

Şimdi Ey Talip! O cihan aynası sensin! Hiç senin senden haberin var mı? O nokta ki senin hakikatindir, ondan da birbirine bağlı harf zâhir olur. Gece ve gündüz harf zuhuru durmaz, devam eder, daim uyanıktır, uyuması yoktur. Görmez misin; beden uykuya varınca, gece gören odur. Ve gündüzün her işi düşünen odur. Görmez misin; hatırına gelir ki, oturayım

veyahut durayım ya da pazara varayım veya eve varayım dersin. Bu andıklarının her biri ya üç harftir, ya dört harftir, ya da beş harftir. Birkaç harf birleşse, sana bir fiil gösterir, sen onunla hareket edersin. Seni hareket ettiren harf oldu. Ama tabiatına ne layık ise, o harfler birbirine tokuşur, layığını gösterir. Sen onunla fiil ve hareket edersin. Peki, bu ortada sen misin? Eğer sen seni bilmezsen, çok çok yazık ve çok çok pişmanlıklar içindedin!

Ey Talip! Aklın karargâhı ve makamı beyindir. Ve beyin, felek-i Utarit yani Merkür'dür. Utarit daima yazmakla meşguldür. Gördüğü ve düşündüğü her şekli yazar. Ve iyiyi yaramazdan seçer. Zira akıl anlayan ve ayırt eden ve farktır. Yani idrak edicidir ve ayırıcıdır. Ey Yar! Akıl ve harf ve nokta bu üçü birdir. Buna istişare yoluyla bir misal verelim, bundan anla ve fehmet: Bil ki güneş, yukarı gökte bir noktadır. Ama ışığı yerdir. Nuru yere dokunur, yansır, âlemi aydınlatır, her şeye kudret bahşeder. Pes Ey Âşık! O nokta ki, yüreğin ortasındadır. Senin bâtın güneşinin mekânıdır. Ve onun sırrı, manevi bir nurdur. O nur beyine yansır. Bu göğün güneşinin nuru beyne dokunur, yansır. Bütün dış ve iç duygular aydınlanır. Bütün hiss-i zahir ve bâtın, o nuru manevi ile aydınlanır. Ve kuvvet ve can bulur. Ve her bir işli işine ayrılır. Şöyle ki; gözün görmesi ve dilin söylemesi ve kulağın işitmesi ve aklın idraki, bunların tümü o nuru manevinin tecellisidir. Her mevsufa bir türlü idrakle ve adla, bir türlü fiil ile hareket eyler ve kendi işini işler. Bunun delili şudur. Arş-ı Hazret bütün yönleri kuşatır. Yani âlemin üstadıdır. Erenler; *“Arş istivası sırrı bir nokta-i azimdir”* derler. Ve *“Arş cüzi kuvveti onda bulur”* derler. Ve *“Levh-i Mahfuz odur”* derler. Hak Teâlâ'nın zat-ı pâki bir kuvvet-i ezeldir ki, misli ve benzeri yoktur ve nicelik ona yol bulamaz. Ve bu zat-ı pak ki, kuvvet-i ezeldir, onun ilm-i kadimi, o levh-i mahfuzda nakşedilmiştir. Ezeli ve ebedidir. Âleme yaşam ve ölüm ondan erişir. Ey Talip! Bizim amacımız sendeki noktayı anlatmaktı. İşte arş, o noktanın karşılığıdır. Ey Yar! Sakın yanlış anlama ki; nokta dediğimiz, bu gözle görünen harf ve nokta değildir. Zira ki, o görünmez. Bu nokta kaybolur, silinir, yok olur ama o noktanın sonu yoktur. Bölünmez, parçalanmaz ve yok olmaz. Ey Talip! Bu ilm-i bâtıdır. Buna zâhir gözle bakma ki, bâtın sırrından mahrum olmayasın. Bunu madde zannetme, manevidir. Eğer sual edersen; Akıl kalbin nurudur dedin ve yürekten yukarı beyne tecelli eder dedin. Niçin güneş ve arş yukarıdan aşağıya tecelli eder? Cevap. Çünkü insan âlemin aksidir. Âlemin içini dışına çevirsen ve dışını içine döndürsen Âdem olur. Zira âlemin zâhirinde ne varsa, insanın bâtınında vardır. Eğer bin yıl insanın

sırrından söylense tamam olmaz. İnsan kâinatın özüdür; o yüzden âlem büyük, insan küçük oldu. İnsan âlemin içi âlem insanın dışıdır. Şimdi sözümüz şuydu ki, akıl gönlün nurudur ve gönülden tecelli eden idraktir. Amma aklın gönülden ayrı seçimi olduğunu ve harfin ve noktanın arştan ayrı seçimi olduğunu düşünme! Kuvvet-i ezeli, Hak Teâlâ'nın bi misli ve bi beden zat-ı pakidir. Yani, ezeli irade ve kuvvet Hak Teâlâ'nın eşsiz ve benzersiz zatıdır. Ey yar, varlıkların hepsi o ezeli kudretin görünürlüğüdür.

Mısri Niyazi Hz İrfan Sofraları

İnnallâhe ve melâiketehu yusallûne alen nebiyyi, yâ eyyuhâllezine âmenû sallû aleyhi ve sellimû teslimâ.

“Allahümme salli âlâ seyyidina Muhammedîn ve âlâ âli seyyidina Muhammed.”

Kırk Beşinci Sofra

Bismillahirrahmanirrahim.

Cenabı Allah Maide suresi 35 ayetinde,

Ey iman edenler Allah'tan korkunuz, O'na vesile arayınız ve O'nun yolunda mücahede ediniz ki felaha eresiniz.

buyurmaktadır. Bil ki ahiret yolcusuna iki ilim lazımdır. Zâhir ilim, bâtın ilim. Zâhir ilim; sarf, nahiv, mantık, maani ve diğer alet kitaplarını okumak veya erbabından dinlemekle öğrenilebilir. Bâtın ilim, halis amel, tehzib-i ahlak, zikir, riyazet ve gece gündüz Allah yolunda mücahede ile kalbi temizleyerek elde edilebilir.

Birinci ilim kalbin cehaletini giderir ama nefs-i emmarenin kibir, kendini beğenme, kin, hased gibi kötü sıfatlarını meydana çıkarır. İkinci ilim, nefs-i emmare sıfatlarını giderir, ruhun, af, ezziyete tahammül, kötülük edene iyilik, herkesin iyiliğini istemek gibi sıfatlarını ortaya çıkarır. Cehlin giderilmesiyle yol bilinir. Nefis sıfatlarının izalesi ve ruh sıfatlarının ispatıyla Hak kabul edilir, O'na koşulur, Allah'tan korkulur. Birinci ilim ne kadar artsa, cehalet de o kadar gider; ikinci ilim ne kadar artsa kibir o kadar zail olur. Her ikisi de en mühim din işlerinden ve en kuvvetli dini vesilelerdendir. Zira kötü ahlak olmasa, iyi ahlak olmazdı. Mesela kibir, tevazu'un zıttıdır. Tevazu' tam olsa Allah'tır. Kendini beğenme, kendini ayıplamanın; cimrilik, cömertliğin zıttıdır. Hâsılı her beşeri sıfat, vasıtasız veya vasıtalı olarak olumlu bir sıfatın zıttıdır. Birinci ilim sadepleri kuvvetlendirir. İkinci ilim, incileri semizleştirir. Onları sadeplerinden çıkarır. Eğer bu iki deniz birleşirse, sahibi Mecma'ul-Bahreyn olur. Musa Hızır Aleyhisselam'ı Mecma'ul-Bahreyn'de bulmuştu. Artık anla ve bil ki bir kimse ümmi olsa fakat işiterek öğrendiğiyle amel olsa, ikinci ilme nail olur. Çünkü Hz. Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur,

Bildiğiyle amel edeni Allah, bilmediğinin ilmine varis kılar.

Bir kimse kırk sabah halisane ibadet etse, kalbinden lisanına hikmet pınarları fışkırır.

İkinci ilim sahibine ister ümmi, ister âlim olsun fakih denilir. Avarifte şöyle deniliyor, Allah'ın Resulü Efendimiz, Kur'an'ı Kerimin Zilzal suresi 7-8 ayetini

Zerre kadar hayır işleyen hayrını görür, zerre kadar şer işleyen şerrini görür.

okunduğu zaman Arabi sultan, “*Bu bana yeter*” demişti. Hz. Peygamber Efendimiz, “*Adam fakih oldu (anladı)*” buyurdu. O halde daha iyi anlayan kimse dini emirlere daha çabuk itaat ve icabet eder ve yakın nurundan daha çok nasip alır. Peygamber Efendimiz,

Allah bir kimseye hayır dilerse onu dinde fakih yapar.

buyurmuşlardır. Yani onun kalb gözünü açar, o gözle Hakk'ı ve Bâtılı görür. Onunla azgınlıktan rüşde ulaşır. Bil ki bütün amellerden maksat, Allah'ı bilmek, O'ndan başka bir gaye olmadığına O'na dönüleceğine yakinen inanmaktır. Binaenaleyh bütün ameller bu bilgiye vesiledir. Bu bilgiye ulaşmanın en yakın yolu bir Mürşid-i Kamil'in murakabesinde zikir ve tevhid ile nefis mücahadesi yoludur. Fakat bu, yolların en zorudur. Bu yolda ancak kuvvetliler yürüyebilirler. Sen o kuvvetlilerden değil isen, ihlas ile salih ameller ile iktifa etmelisin. Çünkü bunlar da Allah'a vesiledir. Nasıl olmasın ki acuzelerin dini dahi kâfidir. Peygamber Aleyhisselatü Vesselam Efendimiz şöyle buyurmuştur,

Acuzelerin dinine devam ediniz.

Zira İslam dininin kapasitesi geniştir, dar değildir ki. Hatta “*Allah'ın, mahlûkatın nefesleri sayısınca yolları vardır.*” denilmiştir. Bizim dediğimiz, bunların en kısası ve en şümullüsüdür. Peygamberler, veliler ve Allah'ı bilen âlimler bu yolda gitmişlerdir.

“Hiçbir canlı yoktur ki O, onun alınından yakalamış olmasın. Şüphesiz Rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir.”

“Bütün insanlar mevla sayılır çünkü onlar, Allah'ın kazasına göre bir fiil icra ediyorlar.”

Nasıl su, necisi, pisliği, çeri çöpü temizlerse birinci ilim de öyle kalbi üzerine çöken cehaletten temizler. Ateş nasıl altını, gümüşü karışımlardan, safiyetini bozan şeylerden yakarak, eriterek temizlerse ikinci ilim de tıpkı öyle nefsi, ona yerleşen kötü sıfatlardan temizler. Cenab-ı Hak Teâla Hazretleri Rad suresi 17 ayetinde buyurmuştur,

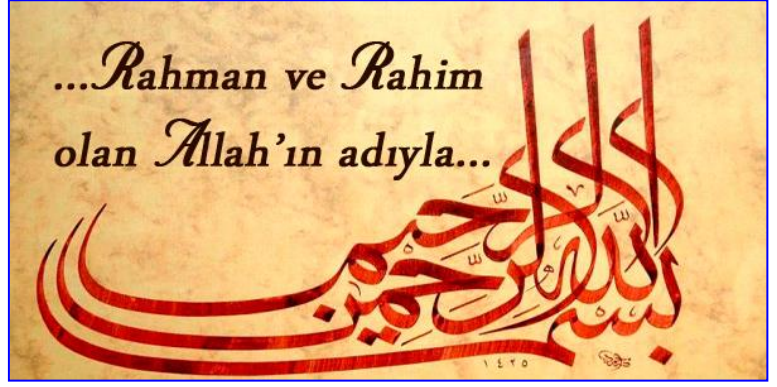
O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile Bâtıla böyle misal getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah, böyle misaller verir.

Birinci ilim, evin duvarına çizilen nakış gibidir. İkincisi, birinci duvarın karşısındaki duvarda bulunan cila gibidir. Bundaki nakış onda görünür. Onda, âlemde olan her şey görünür. Hatta onda Allah'ın cemali de görünür. “*Allah Hakk'ı söyler, O, yola iletir.*”

KUR'ANI KERİMİN KENDİSİNİ ANLATIŞI

Furkan

7-173 Atalarımız daha önce şirk koşmuşlardı. Biz onlardan sonra gelen bir nesil idik, şimdi o Bâtıl yolu tutanların yaptıkları yüzünden bizi helâk mi edeceksin, demeyesiniz diye. 8-8 Ki, Hakk'ın Hak olduğunu tanıtsın ve Bâtılı büsbütün yok etsin, varsın o günahkârlar istemesin. 3-71 Ey kitap ehli! Niçin Hakk'ı Bâtıla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

16-72 Allah, size kendi cinsinizden eşler, o eşlerinizden de oğullar ve torunlar yarattı. Sizi helal ve güzel gıdalarla rızıklandırdı. Onlar, hâlâ Bâtıla mı inanıyorlar? Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar? 22-62 Allah, varlığı kendinden olan Hak'tır. Müşriklerin O'nu bırakıp da tapındıkları putlar ise hep bâtıldır. Şüphesiz Allah, yücedir, büyüktür. 17-81 De ki: "Hak geldi, Bâtıl yok oldu. Elbette Bâtıl yok olmaya mahkûmdur." 29-52 De ki: Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanıp inkâr edenler var ya, işte ziyana uğrayacaklar onlardır. 31-30 Bu da şundandır ki, Allah Hakk'ın ta kendisidir. O'ndan başka taptıkları ise mutlaka Bâtıldır. Şüphesiz ki Allah, çok yücedir, çok büyüktür. 34-26 De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra da Hak hükmü ile aramızı ayıracaktır. Asıl hüküm veren ve her şeyi bilen O'dur." 34-49 De ki: "Hak geldi, Bâtılın önü de kalmaz, sonu da." 41-42 Ona ne önünden, ne de ardından Bâtıl gelemez. O hüküm ve hikmet sahibi, öğülmeye layık olan Allah tarafından indirilmiştir. 44-40 Şüphesiz ki Hakk'ı Bâtıldan ayırt etme günü onların hepsinin bir araya toplanacağı gündür. 45-27 Göklerin ve yerin mülkü sadece Allah'ındır. Kıyametin kopacağı gün var ya, işte o gün Bâtıla sapanlar hep hüsrana düşecekler.

47-3 Bu, inkâr edenlerin Bâtıla uymaları ve iman edenlerin de Rablerinden gelen gerçeğe tâbi olmalarından dolayı böyledir. İşte böylece Allah insanlara kendi misallerini anlatır. 18-56 Hâlbuki biz peygamberleri ancak müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfir olanlar ise Hakk'ı, Bâtıla ortadan kaldırmak için mücadele ediyorlar. Onlar, ayetlerimizi ve korkutuldukları azabı da alaya almışlardır. 21-18 Hayır, biz Hakk'ı Bâtılın başına çarparız da onun beynini parçalar. Bir de bakarsın Bâtıl o anda yok olup gitmiştir. Allah'a yakıştırdığımız vasıflardan ötürü size yazıklar olsun. 13-17 Gökten bir su indirdi de vadiler, kendi miktarlarıncaya sel olup aktılar. Sel de suyun yüzüne çıkan bir köpük yüklendi. Bir ziynet eşyası veya bir değerli mal yapmak için, ateşte üzerini körükledikleri madenlerden de onun gibi bir köpük meydana gelir. İşte Allah Hak ile Bâtılı böyle çarpıştırır. Fakat köpük atılır gider, insanlara faydası olan ise yerde kalır. İşte Allah böyle misaller verir. 2-42 Hakk'ı Bâtıla karıştırıp da, bile bile Hakk'ı gizlemeyin.

2-53 Hidayete eresiniz diye Musa'ya kitabı ve Furkan'ı verdi. 3-4 Bundan önce insanlar için bir hidayet

idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran Furkan'ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. 8-29 Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirsiniz, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve Furkan verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük Fazl sahibidir. 8-48 Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt olarak, Hak ile Bâtılı birbirinden ayıran Furkan'ı verdik. 25-1 Âlemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren ne Yücedir.

**Bu âlem kim görürsün bir tecelli-gâhdır câna
Kimi âkil kimi mecnûn kimi âgâhdır câna**

**Kimi zâlim kimi mazlûm kimi fâsık kimi ma'sûm
Kimi âbid kimi zâhid kimi gümrâhdır câna**

**Kimi âlim kimi câhil kimisi mürşid-i kâmil
Kimi müflis kimi de sadr-ı ulvi câhdır câna**

**Sunûât-ı İlâhidir bu ef'âl-i tenevvü hep
Her eşyâ bir tecelli-i mahzar-ı billahdır câna**

**Münezzeh cümle eşyâdan aceb sırr-ı hafîdir bu
Görünen her mezâyâdan yine ol şâhdır câna**

**Bu kıl ü kâl bu kesret olupdur perde-i vahdet
Görünen perdeden yine Cemalullahdır câna**

**Gören kimdir görünen kim bu vahdet-hânedede Hilmi
Gören de görünen de cümle nûrullahdır câna**

**Din ü millet sorar isen âşıklara din ne hacet
Âşık kişi harap olur âşık bilmez din diyanet**

**Âşıkların gönlü gözü maşukun isteği gider
Ayrık surette ne kalır kim yapacak züht ü taat**

**Taat kılan uçmak için din tutmayan Tamu için
Ol ikiden fariğ olur neye benzer bu işaret**

**Her kim dostu sever ise dosttan yana gitmek gerek
İşi gücü dost olacak cümle işten olur âzâd**

**Onun gibi maşukunun haberini kim getirir
Cebrail-i Mürsel sığmaz anda olacak münacat**

**Sorgu hesap olmayı sar dünya ahiret koyana
Münkir ü Nekir ne sorar terk olacak cümle murat**

**Havf ü recâ nice gelir varlık yokluk bırakana
İlm ü ‘amel sığmaz anda ne terazi ne hod sırat**

**Ol kıyamet pazarında her bir kula baş kayısı
Yunus sen âşıklar ile hiç görmeyesin kıyamet**

ALINTI BÖLÜMÜ

Bırakıp gitmek ne kadar kolaydır yaşam denen yolda, karşına çıkan zorlukları. Pes edip vaz geçmek, kapatıp gözlerini, görmezden gelmek kolay. Yokmuş gibi yapmak, umursamamak, yanından geçip gitmek kendine zor gelenlerin. Bana göre değil.

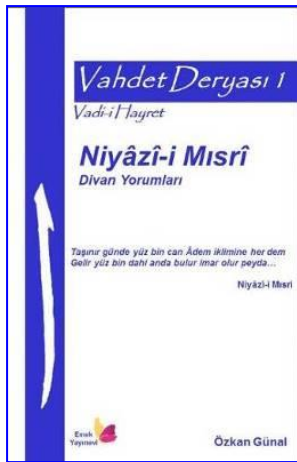

Kul.

Acziyet, edep, erkân ve güzel ahlak üzere
Her yüzde Hakk'ı seyran edendir.
Hakk'ı kendisine nispet eden değil.

**Kulluğa bel bağlar isen şâm ü seher ağlar isen
Sular gibi çağlar isen tez bulunur umman sana**

(Kulluğa bel bağlar, sabah akşam sürekli ağlarsan; sular gibi çağlarsan ummâna çok çabuk ulaşırsın.)

Kulluğa bel bağlamak, kulluk üzerine yaşamak, görmek, işitmek ve zikretmektir. Peki, kulluk nedir? Kulluk, “Kurbiyet” olarak zikredilir ki “Kurbiyet”, “Yakın olmak, yaratan ile olmak” demektir. Kurbiyet, kurban olmak ile mümkündür. Bizler kendi varımızı Allah'ta fena kılınca kurban olmuş oluruz. Bu ise ancak varımız dediğimiz Cenabı Allah'ın esma ve suret giyişi olan nefsimizden tecellide oluşunda, nefsimizi görmekten geçmek ile olur.

Bizler, yaptığımız işlerde ve o işi yapabilmemizin sebebi sıfatlarda ve bu sıfatların vücutunda nefsimizi görüyor, nefsimizi yüceltiyorsak hakikat cihetiyle nefsimizi ilah olarak kabul ediyoruzdur. Nefsimize hizmet etmek neticesinde ibadet ediyor, nefsimizi zikretmek neticesinde seviyor ve secde ediyoruzdur. Varlığımız, aslımız olan Hakk'ın tecellisi iken o varlıkta Hakk'ı değil nefs-i emmaremizi görüyoruz.

Ey insanlar! Rabbinize kul olun ki o, sizi ve sizden öncekileri yarattı. Umulur ki böylece siz, takva sahibi olursunuz.

Cenabı Allah, kelamıyla bizi bu hususta uyarmaktadır. Rabbinize kul olun. Çünkü kul, Rabbinizin yaratmış olduğu biz ile kendi bilinmek istemesi muradını zâhir kılmak için teşbihe çıkışta aldığı isimdir. “Sizi ve sizden öncekiler yarattı” beyanı ile her yaratılan, Yaratan'ın bir sıfatının esma ve suret giyerek zâhir oluşudur. Yaratılanın kendisine ait varlığı yoktur, varlığımız Yaratan'ın varlığı ile vardır.

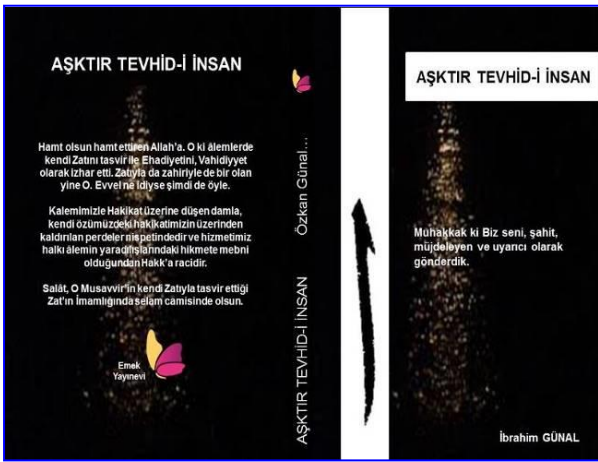
İlim,
Mevla kapısına
Götüren araçtır.
Kapı ise
Sadece
Zikrullah ile

Bir adımda çölüm Aşan sevgili
Varılacak yerler, Senden sanadır.
Bakışıyla dağım Delen sevgili
Taşınacak sular, Senden sanadır.

Nur olup geceme Doğdun seherde
Görülen tecelli, Senden sanadır.
Özlemek yetmiyor Viran kalbime
Aşkın yanıklığı, Senden sanadır.

Aşıkların kalbi Seni zikreder
Zikir zikrullahtır Senden sanadır.
Cümle özüm **Halil** Zevkin söylenir
Fakir örtün, kelim Senden sanadır.

Bunca tafsilatı ilahi olan yer gök dahi ikisinin arasındaki cümle mevcudat, muhabbeti aşk ve sevda için var edildi. Lakin kalpleri mühürlü olanlar, kulakları mühürlü olanlar, gözleri mühürlü olanlar, anlayışları mühürlü olanlar ilahi güzelliği göremediler. Bu iman ve insanlık değerlerinden mahrum olarak, yaşamlarını yalnız maddesel boyutta, fenası olan nesnelere peşinde zayıp edip tükettiler. Aştan sevgiden ve muhabbetten mahrum olarak, anlatılmak istenilen şu gerçeklerin tadına ve lezzetine eremediler. Ömürlerini gaflet ve delalet karanlığında, nefsanî istek ve arzularını tatmin için heba edip gittiler. Oysa Mevla, insanı düştüğü bu esfelden alaya yüceltebilmek için Yine insandan, insana hitap ile irşat görevlileri sunmuştur.

Kur'an'ı kerimde bu hususta, Fetih suresi 8. Ayetinde şöyle denilmektedir.

MuHakk'ak ki Biz seni, şahit, müjdeleyen ve uyarıcı olarak gönderdik.

YOLLARIN HER BİRİ BENİM

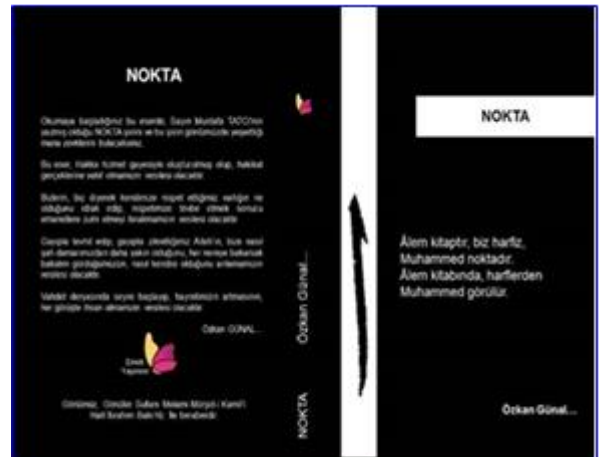
Yollar tabiri, kendimden çıktım yola beyanındaki yoldur. Yol yaratılmış eşyadır. Eşyanın her birisi ve eşyanın tüm oluşumları noktanın özelliklerinin zâhirdir. Noktanın Fiilinden fail oluşudur.

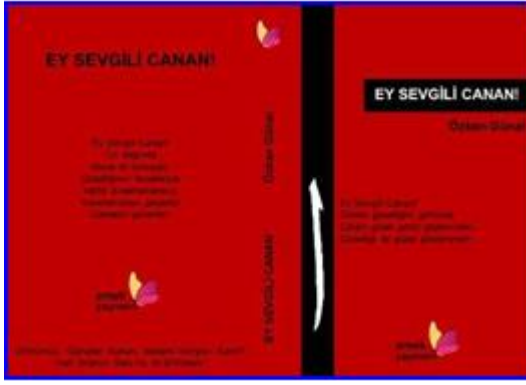
Bir kitap tümüyle atılan ilk noktada mevcuttur demiştik. Kitabın tüm harfleri o noktanın bătınından zâhir olmuştur, noktanın bătındaki bir harftir. Noktanın bătında mevcut olmayan bir harfin kitapta olması mümkün değildir, var olan her harf noktanın bătından tecelliye çıkmıştır. Şimdi, her harf nokta için kendisine giden yoldur. Bu sebeple nokta, yolların her birisi benim demektedir.

Halk, Hakk'ın zâhirde tecelliye geldiği esmadır. Bizler Hakk'ı halktan görürüz ve biliriz. Bu bilinme Hakk'ın kendisini halk olarak zâhir kılması sonucu kendisini muhabbet etmesidir.

Hak, halk denilen kesretteki surete nispetle, çokluğun her birisi benim demektedir.

Bu kelamı yakına getirdiğimizde, kendimizden daha net görmeye başlarız. Bizim kesret denilen beden mülkümüz mevcut. Bu beden mülkü, birden fazla olgunun bir araya gelmesi ile oluşur.

Ey sevgili canan!
Girdiğin gönülden
Güzelliğiyle
Tecelli edensin.
Görülen güzel ise
Görülen kendisi olansın.

Kalbindeki fazlalıkları at gitsin, yer aç Aşk'a, gelip girsin. İşte o zaman kalbinle bakmaya başlarsın. Neyi koyduysan oraya onu görür, onu işitir, onu söylersin. Ben, senden gayrı göremiyorum.

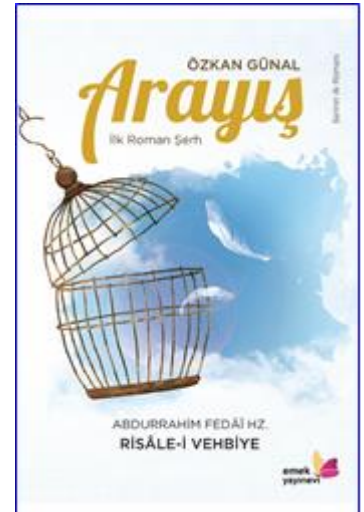

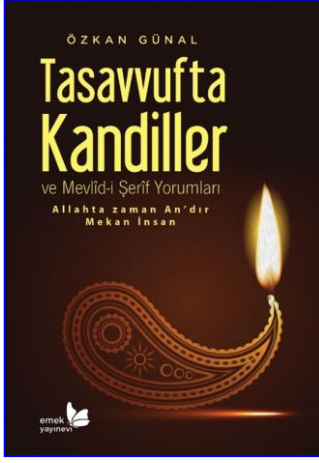
- ☞ Aşkla baktığın Cemal senden tecelli eder.
- ☞ Aşk, yere göğe sığmayan maşuku Gönülde ağırlayandır.
- ☞ Aşk, içinde bulunduğu kabı kendisine benzeten umman damlasıdır.
- ☞ Aşk, kıblesinde Hak olan sevgidir.

Akşam olduğunda tüm dervişan dergâha gelmeye başlamıştı. Gelen dergâha geçiyor, yer minderine bir kardeşinin yanına oturuyordu. Talip'te, annesi Fatma anneye birlikte evden çıkıp Selim'i de alıp dergâha gelmişlerdi. Dergâhın kapısından önce Fatma anne girdi içeriye. Fatma anne mutfağa giderken Talip'le Selim içeri geçtiler. Boş mindere yan yana oturduklarında Selim herkesin yan yana bir uyum içinde sessizce oturup beklediğini gördü. Görünüşte herkesin farklı olduğu ama iç âlemlerinde farkın kalmadığı hissediliyordu.

Kendilerinden sonra gelenler de mindere oturduklarında, herkes bakışlarla selamlaşıyordu. Sonra ortamı huzur veren bir sessizlik kapladı. Sessizlik gelinen yere gösterilen teslimiyetti. Dergâhın kapısında Kenan Efendi görüldüğünde tüm dervişan ayağa kalktı. Kenan Efendi iki elini göğsünde birleştirip, öne doğru sanki namazda rükuya gider gibi eğilip, eğilirken "Hu" dediğinde tüm dervişan da aynı erkân üzerine "Hu" diye cevap verdi. Uygulanan erkân ve uygulamanın birlikteliği tümünü bir vücudun uzvu yapıyordu. Biz olmak buydu...

Mevlid kandilinin hakikati, Regaip kandilinin hakikati, Mirac kandilinin hakikati, Beraat kandilinin hakikati ve Kadir gecesinin hakikati, talipler olarak kendimizde tecelli etmelidir. Tüm bu kandiller, halktan Hakk'a uruç ve Hak'tan halka nüzul olan seyri sülûk yolculuğumuzun bütünlüğünü oluşturmaktadır. Kandillerin bizde tecelliye gelmeyişi zâhir boyutunda kaldığımızın, kandillerin taşıdığı manaya kendi varlığımızda şahit olmadığımızın göstergesidir. Şahit olmak yani görmek, görmek istediğimizin kendimizde tecelliye gelmesiyle mümkündür.

Görünmesi gereken gerçeklik, Allah'ın gerçekliği olup bize Allah gerçekliğini gösterecek olan da Allah'a ait kutsal değerlerin gerçekliğidir. Çünkü kutsal değerler tümüyle Allah'ın kendisine ait olan, Allah'ı tanıyıp, görerek kendilerine şahit olduğundan Allah'a şahit olunan değerlerdir.

Soru:

Mürşid-i Kamil'in yaşantısının içerisinde Tevhit nerede durur?

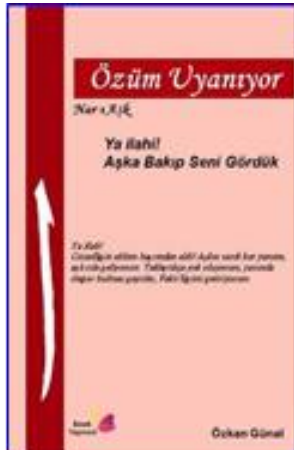
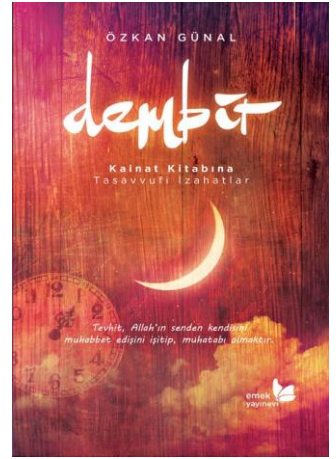
Cevap:

O gönüller sultanı için tevhit ayrı yaşantısı ayrı değildir. O'nun yaşantısı tevhitir. O, görmediği hiçbir şeyi taliplerine bildirmeyendir. Kendisi, Muhammedî Nurla Ruhlandığı için Ruhbudur, Ruhlu olduğu için kelamı da Ruhlu olur.

Bu sebeple, muhabbeti ruhlara temas edendir. Tevhidin bizim dışımızda bir ikiliği birlemek değil, kendi ikiliğimizi birlemek olduğunu bildirendir. Bildirdiğini gayıpla tevhit etmez, ettirmez de. Tevhit, bizim nefsimizle Ruhumuzun birlenmesi ve nefisten Ruhun görülmesidir. Onun yaşantısı, bu şehadetin mutlak halidir. O, gayıpta bilinenin, kendisini muhabbet edişidir.

Yaşam benliksiz, nispetsiz, şirksiz olduğunda huzuru Hak'ta olmaktır. Yaşam, doğumla ölüm arasında, daimi namazdır.

O sultan ki, namaz olan yaşantısında, kıyamıyla rükûsuyla, sücuduyla Hakk'ı bildiren, Hakk'ı ispat edendir. O sultan ki, imam olan Cenabı Resulullah ve on iki imamlara sevgisiyle, sadakatiyle, muhabbetiyle saf tutandır. Bütün yaşantısı, kelamıyla ve haliyle bu tevhide hizmet olarak geçendir.

Güzelliğini anlatmaya kalksam, kelimeler utanır. Güneş misali cemâline bakan gözler utanır. Ruhuma dokunur, sesin kalbime değer, adımı zikretmeye dilim utanır. Maneviyatın sarar tüm benliğimi, karşında durmaya nefsim utanır. Fakirliğim, hediye olmam.

BİTİM

Değerli okuyucu,

Emek Yayınevi, Dembir dergisinin 2016 yılı altıncı, toplam on sekizinci sayısını okuduğunuz için emeği geçenler olarak hepimize çok teşekkür ederiz. Umarız okuduklarınızın **Furkan**'a olan bakışınıza katkısı olmuştur.

Furkan, Hak ile Bâtılı birbirinden ayırmak olup, bu ayırım âleme farksız kendine farklı bakmak olan tevhide bir görüş ve Kur'an'ı Kerimde, Nisa suresi 79 ayetinde, "Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana ne kötülük gelirse kendindedir" denildiği gibi kendimizi Allah'ın insan tanımına girmeyecek görüşten, iştiştenden, zikirten, fikirten ve sevgiden muhafaza etmektir. Bâtılın ne olduğunun Furkan ile bildirilmesi âlemde Bâtıl görüp o Bâtıla Allah'ı zikretmek için değil, kendimizde mevcutsa arınmak içindir. Furkan, kulluk bilincidir ve kul tüm âlemi bütünlüğüyle kucaklarken, öpüp başının üstüne koyarken, kendisine ziynetlenen değer üzerine yaşayıp, nispet etmeyerek kendisini ilahlaştırmayıp. "Biz sana Furkan'ı verdik" derken, seni Kendimizle ziynetledik, şimdi sen de ziynetimizi sahiplenip kendini Biz yapma kendinden Bizimle muhabbet et denilmektedir.

Bu sayımızı, Emek Yayınevinden yakında yayınlanacak olan, Özkan Günal'ın kaleme aldığı, düzenlemesini Emine Aytül Erol'un yaptığı, Yasin suresi yorumu olan **Ey İnsan!** isimli eserle noktalıyoruz.

Ey İnsan!

2- Hüküm veren Kur'an'a andolsun.

Ey insan! Âlem, Bizim varlığımızın zâhir oluşudur ve bu zâhir oluş Bizden ayrı değildir. Biz âlemi kurarken yani zuhur edişte âlem isimi alırken, kurulan ve kuran olarak ikilik yaratmadık, yaratılmışlık esması giyindik. Bu sebeple yaşam bütünlüğüyle her eşyası, her sureti, her ismi ve her fiiliyle Bizim hükmümüz, Bizim tecellimizdir. Hiçbir zerre yok ki o zerreliliğiyle Bizim tecellimiz olmadan varlık âleminde mevcut bulunsun. Bu mümkün değildir.

Eğer Bizim tecellimiz olmayan bir şey varsa o zaman Bizim kendimizden başka ilah olmayışına şahadet edişimiz hükmünü yitirirdi.

Anlamalısın ki kendi varlığın, bu varlığın vasıfları, bu vasıflarla yaptıklarının tümü ve karşılaştığın her oluşum Bizim Kendimizi muhabbet edişimizdir. Kitabımız nasıl ki her harfiyle, her hecesiyle, her kelimesiyle, her cümlesiyle Bizim kelimemizse, sen de Bizim varlık tecellimizsin. Varlığının tümü Bizim varlığımızın zuhurudur ve zuhurumuz olan varlığın, Bizim Kendimizi ispat edişimizdir. Vücudun, diriliğin, bilgin, iraden, gücün, görmen, işitmen, kelamın ve yaptıkların, tümü sendeki hükmümüzdür. Bu hüküm, bilinme ve bilme isteğimizin ispatıdır. Anlamalısın ki kendim dediğin sen ve Bizim Kur'an diyerek beyan ettiğimiz, birbirinden ayrı değildir. Âlem ve sen ayrı olmadığımız için esma yönüyle zikrettiğimiz sen, âlem ve Kur'an Bizim farklı isimler almamızdan ibarettir. Zuhur edişimizde aldığımız bu isimlerle, aynılık ve gayrılık olmadan Kendimizi zikretmekteyiz.

Gönlümüz, gönüller sultanı, Melami Mürşid-i Kâmil'i, Damperli İbrahim, Halil İbrahim Baki Hz. ile beraberdir. Üzerimizdeki nurunun bizi aydınlatması, gönlümüzdeki yanan kandil oluşu, daimi olsun.

Allah Allah

